

[Mr. Speaker]

[7th May 1957]

As the number of candidates validly nominated is equal to the number of vacancies to be filled, viz., fifteen, I hereby declare them to have been duly elected to the Committee of Privileges. The Deputy Speaker is ex-officio a member of the Committee.

Under sub-rule (4) of rule 178 of the Madras Assembly Rules, I nominate Sri K. Ramachandran to be the Chairman of the Committee.

VII.—DISCUSSION ON THE GOVERNOR'S ADDRESS—(cont.)

MR. SPEAKER : இப்பொழுது கவர்னருடைய பேருரையைப்பற்றி விவாதம் தொடரப்படும். அரசாங்கத்தின் சார்பாக கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பேசுவார்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த நான்கு தினங்களாக கவர்னர் உரையின் பேரில் விவாதம் நடந்து வந்திருக்கிறது. ஒரு நாள் அந்த விவாதத்தின் போது நான் இங்கே இருக்க முடியவில்லை. மற்ற நாட்களில் விவாதம் நடந்தபோது நான் நேரில் கேட்டு வந்திருக்கிறேன். நான் வராத நாள் நடந்த விவாதத்தை பத்திரிகையின் மூலமாகவும் இங்கே எடுத்திருக்கக் கூடிய (ரிப்போர்ட்டு) அறிக்கையின் மூலமாகவும் பேசிய விஷயங்கள் எல்லாவற்றையும் ஓரளவு தெரிந்து கொண்டிருக்கிறேன். இங்கே நடந்த விவாதம் நாம் எல்லோரும் பெருமைப்படக்கூடிய முறையிலே, நல்ல முறையிலே நடந்து இருக்கின்றது என்கின்ற பாராட்டுதலை முதலில் தெரிவித்துக்கொள்ளவிரும்புகிறேன்.

இந்த புதிய சபைக்கு வந்திருக்கக் கூடிய நாம் எல்லோரும், அடுத்த ஐந்து வருஷத்திற்கு நம் தமிழ் நாட்டினுடைய முன்னேற்றத்தையும் அபிவிருத்தியையும் செய்யக் கூடிய பெரும் பொறுப்பை மக்கள் நம் எல்லோருடைய பேரிலும் சாட்டி இருக்கிறார்கள் என்பதை முதன்முதலில் நன்றாக மனதில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இது விஷயத்தில் கட்சிகளைப்பற்றி யோசிக்க வேண்டிய அவசியம் கிடையாது. இந்தச் சபையைப் பொறுத்தவரையில், எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் இந்த பொறுப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பொறுப்பை நல்ல முறையிலே நாம் ஏற்று நிர்வகிப்பதற்கு, எந்த முறையில் நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதைப் பற்றியும் நான் ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்லுவேனென்றால் எதோ உபாத்தியாயர் மாணுக்கர்களுக்குப் பாடம் கற்பிப்பது போல பாடம் கற்பிக்க வந்திருக்கிறேன் என்று நினைக்கக் கூடாது, நினைக்கவும் மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஏனென்றால் இது ரொம்பவும் முக்கியமான விஷயம். நாம் எவ்வளவு நல்ல முறையில் சபையை நடத்துகிறோமோ, எவ்வளவு நல்ல தீர்மானங்களை நாம் இங்கே செய்கிறோமோ, அந்த அடிப்படையில்தான் நம்முடைய நாட்டின் முன்னேற்றமும் நல்ல முறையில் செல்ல முடியும் என்பதை நான் பூரணமாக உணருகிறேன். அதன் காரணத்தால்தான் ஒரு சிலருக்கு இதைப்பற்றி தப்பு அபிப்பிராயம்படக்கூடிய ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டாலும் கூட, என்னுடைய கடமையை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்கிற முறையில் ஒரு சில வார்த்தைகளைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய அரசியல் சட்டத்தின் கீழ் “பார்லிமெண்டரி டெமாக்ரசி” என்கிற அந்த முறையில்தான் அரசாங்கத்தை நடத்த வேண்டும் என்று நமக்கு நாமே விதித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அதிலே ஒரு கட்சியார் அரசாங்கப் பொறுப்பை ஏற்று நடத்த வேண்டியதாக இருக்கிறது. வேறொரு கட்சி எதிர்க் கட்சியாகவும் இருக்கவேண்டியிருக்கிறது. எந்தக் கட்சி அதிகப்படியாக இருக்கிறதோ அந்தக் கட்சி அரசாங்கத்தை ஏற்று நடத்த வேண்டும். மற்ற கட்சிகளும் இருக்கும். அவைகளில் அதிகமாக இருக்கக் கூடிய ஒன்று எதிர்க் கட்சியாக இருக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அரசாங்கத்தின் சார்பாக இருக்கக்கூடிய கட்சி, எதிர்க் கட்சி, ஆகிய இந்த இரண்டு கட்சிகளும் அவசியம். அரசாங்கம்

7th May 1957]

[Sri C. Subramaniam]

வெற்றிகரமாக நடைபெற வேண்டுமானால் இதை நாம் முதலில் மனதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இதை முதலில் இந்தச் சபையில் உட்கார்ந்திருக்கும் அங்கத்தினர்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எங்களுக்கு வேண்டாதவர்கள் எதோ அவர்கள் உள்ளே வந்து விட்டார்கள், ஆகையால் இனி எப்படியாவது அவர்களை உள்ளேயிருந்து வெளியே தள்ளிவிட வேண்டும் என்று, அதாவது ரயில் வண்டியில் முதலில் ஏறியவன் பின்னால் வருகிறவனை வெளியே தள்ள வேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்டிருப்பது போன்ற மனப்பான்மையுடன் இல்லாமல், எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து ஒன்றாகக் கூடி நாடு முன்னேற்றம் அடைவதற்கு வேண்டிய பாடு பட வேண்டும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இதை எல்லோரும் வரவேற்பார்கள் என்றும் நம்புகிறேன். இங்கு வந்தவர்கள் எல்லோரும் மக்களால் அனுப்பப்பட்டவர்கள்தான். மக்களுடைய ஆதரவு பெற்று அவர்களுடைய பிரதிநிதியாகத்தான் உள்ளே வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே அரசாங்கத்தை நடத்துவது என்பது எல்லோருடைய கூட்டுப் பொறுப்புதான். அந்தப் பொறுப்பை உணர்ந்து இந்தச் சபையை மேன்மேலும் நல்ல முறையில் நடத்திவர நாம் எல்லோரும் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். எதிரில் உட்கார்ந்திருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்களும் இதில் ஒத்துழைக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த முறையில் நாம் நடந்து கொள்ளவேண்டும்.

இன்றைக்கு காங்கிரஸ் கட்சி அரசாங்கத்தில் இருக்கிறது என்றால் காங்கிரஸ் கட்சியில் இருக்கிறவர்கள் எல்லோரும் பின்பாட்டு பாட வேண்டும் என்றும் நினைத்துவிடக்கூடாது. அதே மாதிரி எதிர்க் கட்சியில் இருப்பவர்கள் எதிர்ப் பாட்டு பாடவேண்டும் என்று நினைத்து விடக்கூடாது. அந்த முறையில்தான் திரு. அண்ணாதுரை அவர்கள் பேசும்போது சொன்னார்கள்—காங்கிரஸ் கட்சியில் இருக்கக்கூடியவர்களே குறை கூறினார்கள் என்று. காங்கிரஸ் கட்சியில் இருக்கிறவர்களும் குறை சொல்லுகிறார்கள் என்றால் சபையில் இருக்கக்கூடிய எல்லா அங்கத்தினர்களுக்கும் பொறுப்பு இருக்கிறது. தவறிகள் ஏற்படாமல் இருக்காது. அவைகளை எடுத்துச் சொல்வதும் அவசியம்தான். அப்படி எடுத்துச் சொல்வதற்கு எல்லோரும் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கக்கூடிய குறைகளை எடுத்துச் சொல்வதற்கு நாங்கள் பூரா சுதந்திரத்தையும் எங்கள் கட்சி அங்கத்தினர்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம் என்பதை எதிர்க் கட்சியில் இருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்களுக்கு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். (ஆவாரம்). அவ்வாறு இல்லாவிட்டால் சர்க்கார் நல்ல முறையில் நடைபெறுகிறது என்று சொல்ல முடியாது. இப்பொழுது நாங்கள் 150 பேர்கள் கொண்டவர்களாக இருக்கிறோம். ஜப்பது பேர்கள் தான் எதிர்க் கட்சியில் இருக்கிறார்கள். இந்த 150 அங்கத்தினர்கள் வந்திருக்கக் கூடிய தொகுதிகளில் நடக்கக்கூடிய விஷயங்கள் தவறு நடந்திருக்குமே யானால் அதை எடுத்துக் கூற வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அவைகள் எங்களுடைய காதிற்கு வராமல் இருக்கலாம். அவைகளைத் தெரிந்து கொள்வதற்கு அங்கத்தினர்கள் குறை கூறினால் தானே எங்களுக்குத் தெரிய வரும் என்பதை நாங்கள் நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறோம். அதாவது குற்றம் சொல்வதை ஏற்காவிட்டால் பெரிய தீங்கு வரும் என்பதையும் நாங்கள் நன்கு உணருகிறோம். குற்றம் சொல்லும்போது மனத்தை சுளித்துக்கொண்டு கேட்பது என்பது இல்லை. குற்றம் சொல்வது என்றால் அது சொல்லுகிற முறையில் இருக்கிறது. சில நண்பர்கள் சொன்னார்கள் ஒரு அனுபவத்தை, பூனை தன்னுடைய குட்டியையும் கவலிக் கொண்டு போகிறது, எலியையும் கவலித்தான் செய்கிறது, ஆனால் இந்த இரண்டிற்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது என்பதை கவனிக்கவேண்டும். குற்றம் சொல்லுகிற மனப்பான்மையில் இருக்கிறது. குற்றம் சொல்லுவதில் லட்சியம் இருக்கிறது, முறை இருக்கிறது. எதற்காக குற்றம் சொல்ல வேண்டும், எப்படிச் சொல்லவேண்டும், எந்த லட்சியத்திற்காக சொல்ல வேண்டும், எந்த நோக்கத்துடன் சொல்லவேண்டும் என்பதை கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். குற்றங்களைச் சொல்லும்போது குற்றங்களை நீக்க வேண்டுமென்ற நல்ல முறையில் சொல்ல வேண்டும். அப்படிச் சொல்லும்போது அதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். அதை ஏற்றுக்

[Sri C. Subramaniam]

[7th May 1957]

கொள்வதற்கு அரசாங்கத்தினிடம் பொறுப்பு இருக்கிறது. அப்படி இல்லாமல் குற்றங்களை திரித்துச் சொல்லி மக்களை அதிருப்தி அடையும்படி செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக குற்றங்களையே மிகைப்படுத்தி சொல்லவேண்டாம். குற்றங்களைக் கூட்டியோ அல்லது அதிருப்தி உண்டாக்கக்கூடிய அளவிலோ சொல்லக்கூடாது, என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த முறையில் சொன்னால் எதிர்க் கட்சிக் காரர்களுக்கு எந்தவிதமான பயனும் ஏற்படாது என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

11-40
a.m. ஏன் ?

இன்றைக்கு எதிர்க்கட்சியிலே, எல்லாக் கட்சிகளும் சேர்ந்து, ஐம்பது பேர்கள்தான் இருக்கிறார்கள். ஆகையால், அவர்கள் எந்தக் காலத்திலும் காங்கிரஸை இங்கு வோட்டின் மூலமாகத் தோற்கடித்துவிட முடியாது. ஆனால் ஐம்பது பேர்கள் தான் அவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தினால் அவர்களுடைய அபிப்பிராயங்களை, அவர்கள் நியாயமாகச் சொல்லக் கூடிய விஷயங்களைச் சர்க்காரை ஏற்க வைக்க முடியாதா என்பதை யோசித்துப் பார்க்கதான், நியாயமான முறையிலே, நேர்மையான முறையிலே எங்கு குற்றம் இருக்கிறதோ, அதை அவர்கள் எடுத்துச் சொல்வார்களானால், அதைக் கட்டாயம் நாங்கள் திருத்திக் கொள்ளத்தான் வேண்டும். அப்படிச் சொல்லாமல், குற்றத்தைத்தான் சொல்வது, வேறு ஒன்றையும் சொல்லப் போவதில்லை என்ற முறையிலே போவார்களானால் நல்லது நடக்கும்போதும் அதைத் திரித்துக் குற்றமாகத்தான் பாவித்து மக்களிடையே பிரசாரம் செய்வோம், அரசாங்கத்தின் மீது தவறான அபிப்பிராயங்களைத்தான் மக்களிடையே உண்டாக்குவோம் என்று எதிர்க் கட்சிகள் நடப்பார்களானால், ஒரு நல்ல உண்மையான குற்றத்தைச் சொல்லும்போதுகூட, “இது வழக்கம்போல் சொல்லக்கூடிய ஒரு குற்றச் சாட்டோ” என்று நீனைத்து அதைப் புறக்கணித்துவிடக் கூடிய மனப்பான்மை எங்களுக்கு ஏற்படுமானால், அதைப்பற்றி அவர்கள் அதிகமாக குற்றம் சொல்லவும்கூட முடியாது.

ஆகையால், இன்றைக்கு ஏதோ ஓரளவு ஐம்பது பேர்கள்தான் எதிர்க் கட்சியில் இருக்கிறார்கள் என்ற முறையில் பார்க்கும்போது அவர்கள் சொல்லக்கூடிய வாத்தத்திற்கு, எடுத்துச் சொல்லக்கூடிய குறைகளுக்கு, சர்க்கார் மதிப்பு கொடுக்க வேண்டுமானால், எவ்வளவுக்கெவ்வளவு நேர்மையான முறையிலும், எவ்வளவுக்கெவ்வளவு நியாயமான முறையிலும் குற்றங்கள் எடுத்துச் சொல்லப்படுகின்றனவோ, அவ்வளவுக்கெவ்வளவு பலன் இருக்கும் என்பதையும் இப்பொழுது எதிர்க்கட்சியாக விளங்கக் கூடியவர்களுக்கு—அதிலும் இப்பொழுதுதான் சட்டசபைக்கு நாங்கள் புதிதாக வந்திருக்கிறோம் என்றும், எப்படி நாங்கள் நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்று திருப்பிக் திருப்பிக் கேட்டார்களே அவர்களுக்கு—அவர்கள் கேட்டதற்காக—இந்தக் கருத்தை நான் சொல்கிறேன். நான் சொல்கிற கருத்தை அவர்கள் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று அவர்கள் முன்னிலையிலே வைக்கிறேன். நான் சொல்வது நியாயமாக இருந்தால் அதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆகையினால், எதிர்க்கட்சியாக விளங்குவதற்கு, நல்ல பலம் பொருந்திய எதிர்க்கட்சியாக விளங்குவதற்கு, வெறும் எண்ணிக்கை மட்டும் இருந்தால் போதாது. எண்ணிக்கை அதிகமாக இருக்கின்றவர்கள்தான் அதிகாரத்தில் இருக்க முடியும்—ஐந்து வோட்டுக்கள் அதிகமாக இருந்தாலும், ஐம்பது வோட்டுக்கள் அதிகமாக இருந்தாலும் ஒன்றுதான். எதிர்க்கட்சி, யார் உண்மையிலேயே பயன் தரக்கூடிய முறையிலே இயங்கவேண்டுமானால் இந்த அடிப்படைத் தத்துவத்தை வைத்துக் கொண்டு அவர்கள் அரசாங்கத்தின் பேரிலே குற்றம் சாட்டவோ, அவர்களுடைய காரியங்களைத் திருத்திக் கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லவோ செய்தால், அதன் மூலமாக நாட்டுக்கு நல்ல பலன் ஏற்படும் என்பதை சென்ற ஐந்து வருஷ அனுபவத்திலிருந்து இதற்கு முன்னால் எதிர்க் கட்சியில் இருந்த கனம் அங்கத்தினர்கள் சொல்வார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

7th May 1957]

[Sri C. Subramaniam]

“முதல் எதிரி—கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி” என்ற நிலைமை இருந்த அப்பொழுதும், அவர்கள் சட்டசபையிலே சொல்லிய வாதங்களிலிருந்து நியாயம் என்று தோன்றிய அவர்களுடைய கருத்துக்களை நாங்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைப்பற்றி சென்ற ஐந்து வருஷ நடவடிக்கைகளைப் புரட்டிப் பார்த்தால் அதிலிருந்தே நன்றாக விளங்கும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

எங்களைப் பொறுத்தவரையில், ஏதோ மக்கள் 150 பேர்களை காங்கிரஸ் கட்சியிலே உள்ள எங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதில் சிலருக்கு மந்திரிகளாக இருக்கும் வாய்ப்பு எங்களுக்கு கிடைத்திருக்கிறது. அதன் காரணத்தினாலேயே அவர்கள் எல்லோருமே “தங்களுக்குத்தான் எல்லாம் தெரியும், மற்றவர்களுக்கு ஒன்றும் தெரியாது, நாம் செய்யும் காரியங்கள் எல்லாம் சரி” என்ற எண்ணம் உடையவர்கள் அல்ல என்று நான் சொல்வேன். என்னைப் பொறுத்த வரையில், சென்ற ஐந்து வருஷமாகத்தான் நிர்வாகம் என்றால் என்னவென்பதைச் சற்று தெரிந்து கொண்டிருக்கிறோன். அதிலேயிருந்து சற்று அனுபவம் பெற்றிருக்கிறேன் என்றும் சொல்லலாம். அதைவிடக் குறைந்த அனுபவம் உள்ளவர்களும் இருக்கலாம். அதிகமான அனுபவம் உள்ளவர்களும் இதிலே சில பேர் இருக்கலாம். ஐந்து வருஷத்திலே இவ்வளவு பெரிய நிர்வாகத்திலே இருக்கக்கூடிய சிக்கல்களை எல்லாம் யாரும் தெரிந்துகொண்டு விட்டதாகச் சொல்ல முடியாது. ஆகையால், அறிந்தோ அறியாமலோ நாங்கள் செய்யக்கூடிய நிர்வாகத்தில் சில குறைகள் ஏற்பட்டிருக்கலாம் சில தவறுகள் நடந்திருக்கலாம். மனிதர்களாகப் பிறந்த எவரும் தவறு இல்லாமல் நடக்க முடியாது. ஆனால், எது தவறு, எது குற்றம் என்று எடுத்துச் சொல்லும்போது, அதைக் கேட்டு திருத்திக் கொள்வோன் என்று என்னைப் பொறுத்த வரையில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, நாங்கள் நடத்தும் முறையிலே சில தவறுகள் ஏற்படலாம் என்பதை நாங்கள் உணருகிறோம். அவைகளை எங்களுக்கு உணர்த்தும் முறையிலே எடுத்துச் சொல்ல யாராவது முன் வருவாரானால், அதற்காக நாங்கள் எந்த விதத்திலும் மன வருத்தப்படப்போவதில்லை அதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். ஏனென்றால், தவறுகள் செய்வதற்காகவா இந்தப் பெரிய பொறுப்பை நாங்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம்? தவறுகளைத் திருத்திக்கொண்டு மக்களுக்கு நல்லது செய்யவேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணத்துடன் தானே நாங்கள் இந்த உட்கார்ந்திருக்கிறோம்? ஆகையால், நாங்கள் தவறுகள் செய்து, அந்தத் தவறை யாராவது எடுத்துச் சொல்வார்களானால், அதற்காக நாங்கள் கடிந்துகொள்ள மாட்டோம். அதற்குப் பதிலாக, குற்றங்கள் சொல்வதை—உண்மையான தவறை எடுத்துச் சொல்வதை—நாங்கள் எப்பொழுதும் வரவேற்போம் என்று இங்கிருக்கக் கூடிய கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோருக்கும் கனம் சபாநாயகர் மூலமாக உறுதியாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஆகையால், இதிலே எந்தவிதமான தயக்கமோ வேறு ஒன்றும் இருக்க வேண்டியதில்லை. ஆனால், நான் முன்பு சொல்லிக்கொண்டதைப் போல, இதிலே சொல்லும்போது, கொஞ்சம் யோசித்துப் பார்த்து, “நாம் இப்பொழுது சொல்கிறோமே, சரியான தவறைக் குறிப்பிடுகிறோமா? அல்லது எதிர்க்கட்சி என்ற முறையிலே ஒரு குற்றம் சொல்லவேண்டும் என்பதற்காக எடுத்துச் சொல்லக்கூடிய வெறும் வாதமா?” என்பதை யோசித்துப் பார்த்து ஒவ்வொரு முறையிலும் அவர்கள் தங்களுடைய வாதத்தை சொல்வார்களானால், உண்மையிலேயே இந்தச் சபையில் நடக்கும் நடவடிக்கைகள் மூலமாக நம்முடைய நாட்டுக்கு நல்ல பலன்கள் ஏற்படும் என்பதில் எனக்கு எந்த விதமான சந்தேகமும் கிடையாது.

இன்னொரு விஷயத்தையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். முக்கியமாக, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தாருக்குச் சொல்லக்கூடிய வார்த்தை. இன்றைக்கு அவர்களுடைய லட்சியம் ஒரு தனிப்பட்ட சுகந்திரத் தமிழ்நாட்டை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்பது. அதுதான் தங்களுடைய லட்சியம் என்பதைப்பற்றியும் அவர்களே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

[Sri C. Subramaniam]

[7th May 1957]

(எதிர்க்கட்சி கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர் : “ திராவிட நாடு ”.) அது இருக்கட்டும். அதற்கு எத்தனையோ வியாக்கியானங்கள் இருக்கின்றன. என்னைப் பொறுத்த வரையிலும், “ தனித் தமிழ்நாட்டை ஏற்படுத்தவேண்டும் ” என்பது அவர்களுடைய லட்சியம் என்று நான் வைத்துக்கொள்கிறேன். “ இந்த அடிப்படையில்தான் மக்கள் எங்களுக்கு லோட்டுப் போட்டிருக்கிறார்கள் ” என்பதைப்பற்றியும் அந்தக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்கள் எவ்வளவு தூரம் இந்தப் பிரச்சினையுடைய முன்னிலையில் வைத்தார்கள் என்பதைப்பற்றி—நான் அவர்களுடைய பேச்சைப் படித்துப் பார்த்ததிலிருந்து—எனக்குக் கொஞ்சம் குழப்பம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்குத் தெளிவு இருக்கலாம். ஒரு சமயத்திலே அதை உறுதியாகச் சொன்னார்கள். ஒரு சமயத்தில் கொஞ்சம் அதிலிருந்து தயங்கினார்கள். அதிலிருந்து நழுவினார்கள். அதற்குப் பிற்பாடு, அந்த பிரகடனத்தைப் பார்த்தும்கூட “ பிரிந்து கொள்வதற்கு உரிமை வேண்டும் ; அதற்காக நாங்கள் பாடுபடுகிறோம் ; அரசியல் அமைப்பிலே அப்பேர்ப்பட்ட விதி இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக நாங்கள் பாடுபடுகிறோம் ” என்பதைப் பற்றியும் சொன்னார்கள். ஆனால், தேர்தல் முடிந்ததற்குப் பிற்பாடு பேச்சுக்கள் வேறு விதமாகத் தொனித்ததாக எனக்குப் பட்டது. எனக்கு ஒரு சமயம் தவறாகப் பட்டிருக்கலாம். மறுபடியும் “ தனித் தமிழ்நாடு தான் எங்களுடைய லட்சியம் ” என்று வலியுறுத்துகிற முறையிலே, தேர்தல் முடிந்த பிற்பாடு அவர்கள் சொல்வது போல் எனக்குத் தோன்றிற்று. ஆனால், அது எப்படியிருந்தாலும், ஒன்று அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். “ தனித் தமிழ்நாடு இதை ஏற்படுத்த வேண்டும், அதுதான் எங்கள் லட்சியம், அதற்குப் பாடுபடுவதற்காகத்தான் நாங்கள் இங்கு வந்திருக்கிறோம் ” என்பதை அவர்கள் அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு இங்கு ஏதாவது ஆலோசனை சொல்வார்களேயானால், அந்த ஆலோசனைகளை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டால், அதனால் அவர்கள் ஏமாற்றம் அடையக்கூடாது என்று நான் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ளுகின்றேன். ஏன் ? அதிலே லட்சியப் பிளவு வந்து விடுகிறது.

அவர்கள் பாடுபடுவது “ வடநாடு வேறு, தென்னாடு வேறு ” என்ற அடிப்படையில், வட நாட்டிலிருந்து தென்னாட்டைப் பிரித்து திராவிட நாடாக்குவது என்பது, அதற்கு என்ன அர்த்தமாக இருந்தாலும். இம் மாதிரி அதற்கான காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று அவர்கள் முற்படுமபோது, அவர்களுக்கு ஒரு அக்கறை ஏற்படுவதற்கு. ஒன்றுபட்ட இந்தியாவிலே இருக்கிறவரையில் தமிழ் நாட்டுக்கு நல்லது ஏற்பட முடியாது என்பதை உறுதியாகக் கொண்டு, அப்படி ஏதாவது தப்பித் தவறி நல்லது ஏற்பட்டாலும் அவர்களை அறியாமலேயே ஏமாற்றம் ஏற்படும். ஏன் ?

கம்ப்யூனிஸ்டுக் கட்சியை அவர்கள் கேட்டுப் பார்க்கட்டும். அவர்களுடைய அடிப்படைத் தத்துவம் என்ன ? “ பலாத்கார அடிப்படையில் தான் நாம் சுதந்திரம் பெற முடியும் ” என்பது அவர்களுடைய உறுதியான கொள்கை. இப்பொழுது ஒரு வேளை மாதிரி இருக்கலாம். ஆகையால், அந்த பலாத்காரம் இல்லாமலே சுதந்திரம் வந்த போது, ஏமாற்றம் அடைந்து, “ பலாத்காரம் மூலம் சுதந்திரம் வரவில்லையே, ஆகவே, இது சுதந்திரம் அல்ல ” என்று பல காலம் அவர்கள் நினைத்தார்கள். ஆகையால், அதைத் தொடர்ந்து அந்த பலாத்கார இயக்கத்தை நடத்திக் கொண்டு போகவேண்டும். அப்படிப் பெறும் சுதந்திரம் தான் உண்மை சுதந்திரம் என்று நினைத்து தெலிங்கானா நிகழ்ச்சிகளை நடத்தினார்கள். கம்ப்யூனிஸ்டுக் கட்சியினர் அப்பொழுது நினைத்ததைப் போல, இப்பொழுது திராவிட முன்னேற்றக் கட்சியினர் தாங்கள் நினைக்கிற முறையில் தனித் தமிழ் நாடு வந்தால்தான் நமக்குச் சுபீட்சம் என்ற அடிப்படையான கொள்கையை அவர்கள் கொண்டிருக்கிறவரையில், ஒன்றுபட்ட இந்தியாவாக இருந்து, அதன் மூலமாக எந்தத் திட்டங்களோ எந்த நன்மைகளோ ஏற்பட்டாலுங்கூட, கம்ப்யூனிஸ்டுக் கட்சியினருக்கு அன்று ஏற்பட்ட ஏமாற்றத்தைப் போல இவர்களுக்கும் ஒரு ஏமாற்றம் ஏற்படும்.

7th May 1957]

[Sri C. Subramaniam]

“நாம் நினைத்த லட்சியமே தவறே” என்றுகூட அவர்களுக்குப் பயம் ஏற்பட்டுவிடும். ஆகையால், அந்தக் கொள்கை அவர்களுக்கு இருக்கிற வரையில், ஒரு நல்ல காரியம் நடந்து அதன் மூலமாக நாட்டுக்கு நன்மை ஏற்பட்டாலுங்கூட, ஒன்றுபட்ட இந்தியாவாக இருக்கும்போது எப்படி நன்மை ஏற்படும்? என்று சந்தேகம் ஏற்பட்டு, ஒவ்வொரு நல்ல காரியம் நடக்கும்போதும், அவர்கள் மனதிலே ஏமாற்ற உணர்ச்சி ஏற்பட்டுக் கொண்டே இருக்கும். அவர்கள் மனதில் கொண்டிருக்கும் அடிப்படைக் கொள்கைதான் சரி என்று வைத்துக்கொண்டு, இங்கு இருக்கும் திட்டங்களைப் பற்றியும் மற்ற ஆலோசனைகளையும் அவர்கள் சொல்வார்களே யானால், அதை எப்படி நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள முடியும் என்பதைப் பற்றித்தான் நாங்களும் சற்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். (சிரிப்பு.)

அதிலும் முக்கியமாக ஸ்ரீ அண்ணாதுரை அவர்கள் சொன்னார்கள், “எங்களை Sappers and Miners-ஐப் போல உபயோகப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும்” என்று. அதை நான் வரவேற்கிறேன். அப்படி அவர்களை உபயோகப்படுத்திக் கொள்வதற்கு முன்பு நாங்களும் சற்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும் அல்லவா? Sappers and Miners என்று சொன்னால், ஒரு படையினுடைய உயிரே அவர்கள் கையிலே ஒப்புவிக்கப்படுகிறது. அவர்கள் திருத்துகிற பாதையிலே அந்தப் படை செல்லவேண்டும். எதிரிகள் அங்கு வைத்திருக்கும் சரங்க வெடிகளையும், மற்ற தடைகளையும் கண்டுபிடித்து விடக்கூடிய பிறகு, படை அதன் வழியாகச் செல்ல வேண்டும். அந்த பழைய வெடி சரங்கங்களை எடுத்து விட்டு, புதிய வெடிகளையும், சரங்கங்களையும் வைத்து விட்டால் எப்படி இருக்கும் என்பதை நாங்கள் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். (சிரிப்பு.) ஆகையினால், ஏதோ அழகாக Sappers and Miners-ஐப்போல தங்களை உபயோகப்படுத்திக் கொண்டால், அவர்கள் அதற்குத் தயாராக இருப்பதாகச் சொல்வதைக் கேட்டு நாங்கள் மயங்கி, அப்படி உபயோகித்துக் கொண்டால் பின்னால் வருவதற்குப் பாக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். ஆகையால், இதிலே கொஞ்சம் தெளிவு வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. பிரிவுபட்ட இரண்டு லட்சியங்களைக் கொண்டவர்கள் எவ்வளவு தூரம் ஒத்துழைக்க முடியும்—பிரிவுபட்ட லட்சியங்களை உடையவர்கள் ஓரளவு ஒத்துழைக்கலாமே தவிர எவ்வளவு தூரம் ஒத்துழைக்க முடியும்—என்று யோசித்து முடிவு செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது.

11-50
a.m.

இன்னொரு விஷயத்தையும் ஸ்ரீ அண்ணாதுரை அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்கள் செய்கின்ற கிளர்ச்சியை உபயோகப்படுத்திக் கொண்டு வடநாட்டிலுள்ளவர்களிடமிருந்து அதிகமான சலுகைகளைப் பெறுங்கள் என்று எங்களுக்கு அறிவுரை வழங்கினார்கள். அவர் அப்படிச் சொன்னதன் காரணமாக அதற்குள்ள சக்தி போய் விட்டது. சொல்லாமல் செய்ய வேண்டிய காரியங்களை நாடு பேர்கள் அறியச் சொல்வதன் மூலம் அதன் பயன் போய்விடும். இனிமேல் நாங்கள் உண்மையிலேயே “எங்கள் நாட்டிலுள்ள ஒரு கட்சியார் வடநாடு எங்களை ஏமாற்றுவதாகச் சொல்கிறார்களே, இன்னும் கொஞ்சம் எங்களுக்கு அதிகமாகச் கொடுங்கள்” என்று கேட்டாலும் “இது என்ன அடிக்கிறப்போல் அடிக்கிறேன், அழுகிறப்போல் அழுங்கள் என்று சொல்கிறமாதிரியாக நாடகம் நடக்கிறார்களா?” என்று இனி கேட்டு விடுவார்கள். ஏனென்றால் அந்த முறையில் ஸ்ரீ அண்ணாதுரை அவர்கள் அவ்விஷயத்தை பட்டவர்த்தனமாக, பேப்பர்களில் எல்லாம் வரும் வகையில் எல்லோரும் அறியச் சொல்லி விட்டார்கள். அவர்களுடைய கிளர்ச்சியினால் எங்களுக்குச் சக்தி ஏற்படுவதற்குப் பதிலாக, நாங்கள் இனி கேட்டாலும் கேலிக் கூத்துபோல ஆகிவிடும் நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது. ஆகையால் தான் இந்த மாதிரி அரசியல் அரங்கத்திலே பேசும் போது “எதைச் சொல்லலாம், எதைச் சொல்லக் கூடாது, எதை எப்படிச் சொன்னால் அதிக நன்மை உண்டாகும்” என்பதை எல்லாம் யோசித்துப் பார்த்தே பேச வேண்டுமென்று பெரியோர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்களோ என்று கருதுகிறேன். ஆகையால் இந்தச் சபையில் இங்கு இருக்கக் கூடிய அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் ஒன்றுகூடி நாட்டினுடைய நன்மைக்காகப்

[Sri C. Subramaniam]

[7th May 1957]

பாடுபடவேண்டுமென்றால், அதுவும் திராவிடக் கட்சி எதிர்க்கட்சியாக இருந்து நல்ல முறையில் இயங்க வேண்டுமென்றால் முதன் முதலிலே அவர்கள் ஒரு லட்சியத் தெளிவை ஏற்படுத்திக் கொள்ளவேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்கள் இனி வகுத்துக் கொள்ள வேண்டிய லட்சியம் என்ன என்பதை எடுத்துச் சொல்ல எனக்கு உரிமை கிடையாது. ஆனால் அவர்கள் நல்ல முறையில், நல்ல எதிர்க்கட்சியாக இயங்க வேண்டுமானால் எந்த மாதிரி இயங்கினால் நல்லது என்பதை யோசனை செய்து பார்த்து முடிவு செய்து கொள்ள வேண்டிய பொறுப்பு அவர்களிடத்தில்தான் இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய அறிவும் அவர்களுக்கு இருக்கிறதென்றே நினைக்கிறேன். இல்லாவிட்டால் அறிஞர் என்ற பட்டத்தை அவர்கள் பெற்று இருக்கமாட்டார்கள்.

கவர்னர் அவர்களுடைய விவாதத்தின் போது பல அங்கத்தினர்கள் பங்கு எடுத்துக் கொண்டார்கள். அதுவும் இந்தத் தடவை விவாதத்தில் பல பெண்மணிகள் கலந்து கொண்டார்கள். அதிகமான பெண்மணிகள் சபைக்கு வந்திருப்பதும், சபை நடவடிக்கைகளில் பங்கு எடுத்துக் கொள்வதும் சபை நடவடிக்கைகளுக்கே அதிகமான பொலிவைக் கொடுக்கிறதென்று நான் நினைக்கிறேன். ஆனால் அந்த அளவுக்கு நம்முடைய பொறுப்பும், கடமையுணர்ச்சியும் அதிகமாகிறது என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. குறிப்பாக சில அங்கத்தினர்களுக்கு நர்ப்பகப்படுத்த விரும்புகிறேன். பெண் அங்கத்தினர்கள் அதிகமாகப் பேசினாலும், ஒரு சிலரே பேசினாலும் நாம் அவர்களுக்குப் பதில் சொல்லும் முறையிலே ஆபாசமான, கீழ்த்தரமான, கண்ணியக் குறைவான வார்த்தைகளை உபயோகிக்காமல் இருப்பது நல்லதென்பதே என்னுடைய அபிப்பிராயம். மற்ற இடங்களில் எப்படி வேண்டுமானாலும் பேசலாம். நாடக மேடைகளில் அல்லது சினிமாக்களில் பேசலாம். மக்களும் அதை ரசிக்கலாம். ஆனால் இந்த இடத்தில் அந்த மாதிரியாகப் பேசுவது பொருத்தம் அல்ல என்று நினைக்கிறேன். அதிலும் முக்கியமாக பெண்கள் கூறிய வாதங்களுக்குப் பதில் சொல்லும்போது நாம் கொஞ்சம் ஜாக்கிரதையாகவும், கண்ணியமாகவும் பேச வேண்டும். இப்படிச் சொல்லும்போது நான் யாரையும் குற்றம் சொல்ல விரும்பவில்லை. ஆனால் அந்த முறையில் சபையில் ஏதாவது விவாதம் நடந்ததாக என்று கேட்டால் நடந்தது என்று சொல்ல முடியும். ஆனால் அது தேவையில்லை என்று மாத்திரம் சொல்லி இனி அவ்வாறு நடக்காமல் அங்கத்தினர்கள் கவனமாக இருக்க வேண்டும் எனக்கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக இந்தச் சட்டசபையை இந்த இடத்திற்கு மாற்றியதைப் பற்றி சில அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அதிலே ஒரு முக்கிய விஷயத்தை கனம் அங்கத்தினர்கள் முன்னிலையில் வைக்க விரும்புகிறேன். முன்பு மொத்த அங்கத்தினர்களின் எண்ணிக்கை 375 ஆக இருந்தபோது அதிகமான அங்கத்தினர்களுக்கு ஏற்ற இட வசதி வேண்டும் என்பதற்காக தாற்காலிகமாக மவுண்டு ரோடில் சட்டசபைக் கட்டிடம் அமைக்கப்பட்டது. இப்போது அங்கத்தினர்களின் எண்ணிக்கை 205 ஆகக் குறைந்து விட்டது. இந்தச் சபையில் 215 அங்கத்தினர்கள் இருந்த காலத்தும் கூடப் நடந்து வந்திருக்கிறது என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும். அதுவும் சட்டசபையில் இருக்கக் கூடியவர்கள் இடத்தை எவ்வாறு சிக்கனமாக உபயோகிக்க வேண்டும் என்பதற்குப் பிறருக்கு வழி காட்டியாக இருக்க வேண்டியவர்கள். ஆகவே 400 பேர்களுக்காகக் கட்டிய கட்டிடத்தை 200 பேர்களுக்காக உபயோகப்படுத்துவது சரியா என்று யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். நானும், வேறு பல அங்கத்தினர்களும் மவுண்டு ரோடு கட்டிடத்தில் சட்டசபை கூடிய காலத்தில் இருந்திருக்கிறோம். காலேக் கூட்டத்தின்போது நூறு அங்கத்தினர்கள் இருப்பார்கள். பிற்பகலுக்கு மேல் 50 பேர்கள், 25 பேர்கள் தாம் சட்டசபையில் இருப்பார்கள். அதுவும் சில சமயங்களில் 'கோரம்' இல்லாமல் மணி அடிக்கக்கூடிய நிலைமையும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இருபத்தைந்து பேர்கள் கூட இல்லாத அந்தப் பெரிய சபையில் பேசும்போது எங்களுக்கு எல்லாம் ஏதோ காலி

7th May 1957]

[Sri C. Subramaniam]

இடத்தில் நின்று கொண்டு பேசுவது போன்ற உணர்ச்சியே ஏற்பட்டது. ஆகவே இப்போது 400 பேர்கள் உட்கார வேண்டிய சபையில் 200 பேர்களை உட்கார வைத்து விவாதம் நடப்பதானால் எப்படி இருக்கும் என்று யோசித்துப் பாருங்கள். சட்டசபையை இந்தக் கட்டிடத்திற்கு மாற்றியதனால் சில தாற்காலிகமான கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நான் உணர்கிறேன். அதுவும் முக்கியமாக பத்திரிகை நிருபர்களுக்குச் சில கஷ்டங்கள் இருப்பதாக எங்களிடம் சொன்னார்கள். அங்கத்தினர்களிடமும் சொல்லியிருக்கக் கூடும். அவர்களுக்கு வேண்டிய செளகரியங்களை எல்லாம் செய்து கொடுக்க வேண்டியது நம்முடைய கடமை. எவ்வளவு செளகரியங்கள் அவர்களுக்குத் தேவையோ அதைச் செய்து கொடுப்போம். நமக்கும் சில அசௌகரியங்கள் இருக்குமானால் அதைப் பற்றி எல்லாம் யோசனை செய்து நம்முடைய அசௌகரியங்களை எல்லாம் நீக்கிக் கொள்ளும் முறையில் நல்ல வேலைகளைச் செய்து கொள்ளலாம், என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். மேலும் அங்கேயே நிரந்தரமாக இருப்ப தற்கு என்ன என்ன சௌகரியங்களைச் செய்து கொள்ளவேண்டுமோ அதைவிடக் குறைவான செளகரியங்கள்தாம் இங்கே தேவை. செலவும் மிகக் குறைவாகவே ஆகும் எனக்கணக்குப் போட்டுப் பார்த்தவரையில் எனக்கு நன்றாகத் தெரிந்திருக்கிறது. ஆகவே அங்கிருந்து இங்கே வந்ததைப் பற்றி குறை சொல்லிக் கொண்டிருக்காமல், இங்கே நமக்கு என்ன என்ன சௌகரியங்கள் வேண்டுமென்பதைப் பற்றி ஆலோசனை செய்து முடிவு செய்தால் அவற்றை எல்லாம் எப்போது வேண்டுமானாலும் செய்து கொள்ளலாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதை விட்டுவிட்டு சட்டசபைக் கட்டிடத்தை எங்களைக் கேட்காமல் எப்படி மாற்ற லாம் எனக் குறைபடுவது, பிச்சைக்காரனுக்குப் பிச்சை மறுக்க தனி உரிமை கொண்டாடிய மாமியார் வாதம் போலத்தான் இருக்கிறது.

அதற்கு அடுத்தபடியாக இங்கு நடந்த விவாதத்தில் தேர்தலைப் பற்றி புகார்கள் சொல்லப்பட்டது. அதுவும் தேர்தலில் தவறு நடந்து விட்டது என்று சில அங்கத்தினர்கள் பேசிய போது எனக்கே கொஞ்சம் வியப்பாக இருந்தது. யார் எதைப்பற்றி புகார் சொல்லியிருந்தாலும் ஒரு விஷ யத்தை எல்லோரும் ஒரு முகமாகக் குறிப்பிட்ட அனக்கு மகிழ்ச்சியைத் தந்தது. அதாவது அதிகார வர்க்கம் இந்தத் தேர்தலில் நியாயமாக நடந்து கொண்டார்கள் என்று எல்லோரும் சொன்னதனால் நான் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அதற்கு கொஞ்சம் நாங்களும் பொறுப்பு என்று எண்ணி பெருமைப்பட்டால் அதை அங்கத்தினர்கள் யாரும் ஆட்சேபிக்க மாட்டார்கள் என்றே நம்புகிறேன். அதிகார வர்க்கத்தை இயக்குகின்ற பொறுப்பில் நாங்கள் அப்போது இருந்தும் அதிகார வர்க்கத்தை துஷ் பிரயோகம் செய்து கொள்ளவில்லை என்பதை அவர்கள் சொன்னதாகவே நான் எண்ணிப் பெருமைப்படுகிறேன். அம்மாதிரி பெருமைப்படக்கூடாது என்று அங்கத்தினர்கள் யாரும் சொல்லமாட்டார்கள் என்றே நினைக் கிறேன்.

அடுத்தபடியாக தேர்தலில் நடந்த கோளாறுகள் தனிப்பட்ட அங்கத்தினர் கள் அல்லது கட்சிகள் நடந்துகொண்ட விதங்கள், இதில் நடந்த அசம்பா விதங்கள் ஆகியவைகளையும், பொதுவாக அங்கத்தினர்கள் எடுத்துச் சொன் னார்கள் என்று நம்புகிறேன். நாங்கள் அதை ஒப்புக்கொள்கிறோம். தேர்தல் நடந்த முறையிலே அங்கத்தினர்கள் அல்லது கட்சிகள் நடந்து கொண்ட முறையிலே தவறுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நாங்கள் ஒத்துக்கொள்கிறோம். கனம் அங்கத்தினர் கல்யாணசுந்தரம் அவர்களைப் போல் நான் சொல்லத் தயாராய் இல்லை. “என்னுடைய கட்சி அங்கத் தினர்கள் எல்லோரும் எந்தவிதமான தவறுகளும் செய்யாமல், எல்லோ ரும் நேர்மையாக ‘razor’s edge’ கத்தி முனையின் மேல் நடப்பது போல் நடந்துகொண்டார்கள்” என்று ஸ்ரீ. கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் வேண்டு மானால் தைரியமாகச் சொல்லலாம். ஆனால் எங்களுக்கு அந்த தைரியம் வரவில்லை. ஆனால் அவர்களுடைய கட்சியும், கட்சி அங்கத்தினர்களும் நடந்துகொண்ட விஷயங்களைத் தெரிந்துகொள்ளாமல் பேசுகிறார்களோ என்று எங்களுக்கு சந்தேகம் ஏற்பட்டது. பூராவையும் தெரிந்திருந்தால் அவர்கள் இவ்வாறு தைரியமாக சொல்லி இருக்கமாட்டார்கள் என்றே நான்

12
noon.

[Sri C. Subramaniam]

[7th May 1957]

நம்புகிறேன் நான் அவர்களை அறிந்த வரையிலே. ஆனால் அந்தத் தவறு களைத் தெரிந்துகொள்வதற்கு நாம் எல்லோரும் முயற்சி செய்யக் கடைப்பிடிக்கிறோம். இதிலே ஒரு கட்சியையோ அல்லது தனிப்பட்ட அங்கத்தின ரையோ குறை சொல்லிப் பிரயோசனம் இல்லை. உதாரணமாக இது யாரும் அறிந்த ஒரு உண்மை. ஆதலால் சொல்வதில் தவறு இல்லை என்று சொல்லுகிறேன். “9,000 ரூபாய்க்குள்ளேதான் தேர்தலில் நிற்பவர்கள் செலவுசெய்யவேண்டும் என்ற கட்டுப்பாடு இருக்கிறது, சட்டப்பிரகாரம் தேர்தல் முடிந்த உடனே தேர்தல் கணக்கில் கையெழுத்துபோட்டு கொடுக்க வேண்டும் ஒவ்வொருவரும். ஸ்ரீ. வினோபாஜி அவர்கள் என்னைக் கேட்டார் “எத்தனை அங்கத்தினர்கள் இந்த 9,000 ரூபாய்க்குள்ளாக செலவு செய்திருப்பார்கள்” என்று. 100-க்கு 5 பேர்கள் தான் ஒரு சமயம் 9,000 ரூபாய்க்குள்ளாக செலவு செய்திருப்பார்கள்” என்று நான் செ. என்.என். ஆகையால் இங்கே என்ன ஆகிறது? அசெம்பிளி மெம்பர் ஒவ்வொருவரும் தன்னுடைய அசெம்பிளி மெம்பர் பதவியை ஆரம்பிக்கிறபோதே, ஒரு பொய்க்கணக்கில் கையெழுத்துப் போட்டு ஆரம்பிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்த சட்டத்தை உருவாக்கக்கூடியவர்கள் யோசித்து செய்யவேண்டியது அவசியம். இந்த சட்டத்தைச் செய்யும்போது இதைப்பற்றி பார்லிமெண்டில் பெரிய சர்ச்சை ஏற்பட்டது. ஆனால் டாக்டர் அம்பேத்கர் அவர்கள் “எழைக்கு இது தான் பாதுகாப்பு” என்று ஒரே பிடிவாதமாக இருந்து இந்தச் சட்டப்போட்டை நிறைவேற்றி வைத்தார்கள். ஆனால் எவ்வளவு தூரம் இது நடைமுறையில் சாத்தியமாக இருக்கிறது, நாணயத்தைக் காப்பாற்ற உதவுகிறது என்பதை எல்லோரும் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டிய விஷயம். ஆகவே இந்தச் சட்டத்தை உடனடியாக திருத்துவது அவசியம் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். ஆனால் அங்கே இருக்கும் பார்லிமெண்டு அங்கத்தினர்களும் சேர்ந்து முடிவு செய்யவேண்டும். பார்லிமெண்ட் அங்கத்தினர்களுக்கும் இதிலே நல்ல அனுபவம் இருக்கிறது என்று நம்புகிறேன். அந்த அனுபவத்தை வைத்துக் கொண்டு இந்த சட்டத்தைத் திருத்தி அமைக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும்.

அதற்கடுத்தபடியாக பணம் செலவழிக்கப்பட்டது ஒரு புறம் இருக்க, அதை விட பல தவறுகள் நடந்திருக்கலாம். ஆனால் அந்தத் தவறுகள் நடக்கிற காலத்தில் அதை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு தேர்தலை நாம் ரத்து செய்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வதற்கு சட்டத்தில் இடம் இருக்கிறது. ஆனால் அவ்வாறு செய்வார்களா? தேர்தல் முடிந்த பிறகு “சமியன் ஒழிந்தால் போதும்” என்று சும்மா விட்டுவிடுகிறார்கள். இல்லாவிட்டால் இது மாதிரியான எண்ணற்ற தேர்தல் மனுக்கள் வா இடம் இருக்கிறது என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆகையால் அதை எல்லோரும் யோசித்துப் பார்த்து தவறுகள் நடப்பதைத் தவிர்ப்பதற்கும் நல்ல முறையிலே தேர்தல் நடத்துவதற்கு நாம் எல்லோரும் சேர்ந்து முயற்சி செய்வோமானால் மற்றவர்களுக்கு நாம் வழி காட்ட முடியும் என்று நான் நம்புகிறேன். நாம் எல்லோரும் சேர்ந்து கூட்டாக யோசிக்க வேண்டிய விஷயம் என்பதை இந்த சபைக்கு தெரி வித்துக்கொள்கிறேன்.

அங்கத்தினர்கள் மேற்சொன்னவைகளை எல்லாம் சொன்னார்களே தவிர ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை சொல்வதற்கு அவர்கள் மறந்து விட்டார்கள். ஒரு வேளை அதை சொன்னால் தங்களுக்கு கஷ்டமாக இருக்கும் என்று விட்டுவிட்டார்களோ என்கூட நான் சந்தேகிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதாவது பிரசாரம் செய்யும் முறையிலே, எவ்வளவு பெரிய பொய் பிரசாரங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை நானே நேரில் கேட்டிருக்கிறேன். மற்றவர்கள் சொன்னதை நான் கேட்டது மட்டும் அல்ல, மற்றவர்கள் என்ன பேசியிருக்கிறார்கள் என்பதைக்கூட நான் கேட்டுத் தெரிந்திருக்கிறேன். அரசாங்கத்தில் பதவி வகிக்கின்றவர்களுக்கு இதிலே எவ்வளவு கஷ்டம் ஏற்பட்டது என்பதைப்பற்றி மற்ற அங்கத்தினர்கள் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். அவர்கள் நினைப்பது மந்திரிகளாக இருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தினால் வெகு சலபமாக வோட்டுகள் வாங்கி விடலாம், அந்த மந்திரி பதவியை உபயோகித்தார்கள் என்று நினைக்கிறார்கள். என்னுடைய அனுபவத்தைச் சொல்லுகிறேன். அதிகாரத்தில் இருக்கின்ற

7th May 1957]

[Sri C. Subramaniam]

காரணத்தால் அதிக வெறுப்பும், அதிக பொறுமையும் அவர்கள் மேல் இருக்கின்றன. ஆகையால்தான் பதவியிலே இருப்பவர்களை எப்படியாவது தோற்கடிக்கவேண்டும் என்று எல்லா சக்திகளும் ஒன்று சேரக்கூடிய நிலையை பார்க்கிறோம். பதவியில் இருப்பவர்களை தோற்கடிப்பதற்கு சேராதவர்கள்கூட ஒன்று சேருகிறார்கள். எலியும் தவளையும் கூட சேருவதை கதையில் படித்திருக்கிறோம். ஆனால் தேர்தல் சமயத்திலே சேராத கட்சிகளெல்லாம் சேருவதை நாம் நேரடியாகப் பார்த்திருக்கிறேன். ஒரு மந்திரியை தோற்கடிப்பதற்காக. அந்த மந்திரி செய்த அநியாயங்களை எடுத்துக்கொல்லி தோற்கடிப்பதாக இருந்தால் அதை நான் வரவேற்கிறேன். மந்திரியாக இருக்கிற ஒருவரை எப்படியாவது கீழே இழுத்து விட்டால் தங்களுக்கு ஒரு பெருமை என்ற முறையிலே, அதனால் தங்களுடைய கட்சிக்கு ஒரு பெருமை என்ற முறையிலே அவர்கள் செய்த பிரசாரத்தை யோசித்துப்பார்த்தால்—அந்தப் பிரசாரத்தை ஓரளவு கட்டுப்படுத்த வேண்டியது அவசியம் என்று மற்றோர் இடத்திலே குறிப்பிட்டேன்—அதை இந்தச் சபையில் கூறு விரும்புகிறேன். ஒரு இடத்திலே கூட்டம் போட்டு பேசுவதாக இருந்தால் அவர்கள் என்ன பேசுகிறார்கள் என்று தெரிந்து அவர்களுக்கு பதில் சொல்ல முடியும். ஆனால் அவ்வாறு செய்யவில்லை. வாண்களிலே ஒலிபெருக்கிகளை வைத்துக் கொண்டும், கிராமபோன்களை வைத்துக்கொண்டும் ஒவ்வொரு ஊரிலும் உண்மைக்கு நேர்மாறான கதைகளை எல்லாம் சொல்லி மக்களிடையே பொய் பிரசாரம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. என்ன பிரசாரம் செய்கிறார்கள் என்று பார்த்து சொல்ல முடியுமா? மந்திரிகளைப் பற்றி எதிர்க்கட்சியிலே இருப்பவர்கள் என்ன என்ன பொய் பிரசாரங்கள் செய்தார்கள், என்ன என்ன குற்றச் சாட்டுகளைத் தெரிவித்தார்கள் என்பதை பதவியில் இருப்பவர்கள் தெரிந்து கொள்வதற்கு ஒரு வாய்ப்பு இல்லாமல்போனதை எல்லாம் நாம் எடுத்து இங்கே சொல்லமுடியும். அவர்கள் போகிற இடத்திலெல்லாம் மந்திரிகளைப் பற்றி கதை கதையாக அளந்தார்கள். ஆனால் இதைப்பற்றி யாரும் கண்டனம் தெரிவிக்காதது அவர்களுக்கு அனுசூலம் என்று நினைத்து அப்படி இருந்தார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். ஆகையால் பிரசாரம் செய்யக் கூடிய முறையிலே ஒரு கட்டுப்பாடு இருக்க வேண்டும்; எதிர் கட்சியாக இருந்தாலும்கூட, பேச்சு சுதந்திரம் இருந்தாலும்கூட. ஒவ்வொன்றுக்கும் கோர்ட்டுக்கு போக முடியாது. இது சரியாகவும் இருக்காது. ஆகையால் தேர்தல் காலத்தில் பேச்சு சுதந்திரத்தினால் மற்றவர்களுக்கு பாதுகாப்பு வரக்கூடிய முறையிலே பொய் பிரசாரங்கள் செய்யாமல் இருப்பதற்கு பாதுகாப்பு செய்யவேண்டியது அவசியம். பேச்சு சுதந்திரத்தை எந்த அளவுக்கு கட்டுப் படுத்த முடியுமோ அந்த அளவுக்குக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும் என்பது அவசியம். இல்லாமல் போய்விட்டால், நான் எச்சரிக்க விரும்புகிறேன், நான்யும் உள்ளவர்கள், யோக்கியதையும் மரியாதையும் உள்ளவர்கள், தேர்தலே வேண்டாம் என்று போய் விடுவார்கள். காலிகளும், மற்றவர்களும் தான் தேர்தலிலே தின்ற ஜெயிக்க முடியும். தவிர்க்கப்பட வேண்டியவர்கள் அதிகாரத்தை கைப்பற்றி விடக்கூடிய முறையில்தான் வரும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. ஆகையால் இதில் எல்லா கட்சி அங்கத்தினர்களும் பொறுப்புடன் நல்ல முறையிலே பிரசாரம் நடத்துவதற்கு நாம் எல்லோரும் ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும். அதற்காக சட்டம்கூட வேண்டியதில்லை. நாம் எல்லோரும் உட்கார்ந்து எப்படி செய்ய வேண்டும் என்று நாமே நிர்ணயித்துக்கொண்டால் உண்மையிலேயே இதற்காக ஒரு சட்டம் அவசியமே இல்லை. சட்டத்தை இயற்றுவதால் மாத்திரம் பயன் இல்லை. ஏனென்றால், தேர்தல் காலத்தில் சட்டத்தை மீறுவது சலபம். ஆகவே தேர்தல் காலங்களிலே கட்சிகள் நேர்மையாகவும், நாயமமாகவும் நடந்துகொள்ளவேண்டும், என்ற உணர்ச்சி அத்தியாவசியம். இந்த முறை அனுஷ்டிக்காவிட்டால் ஜனநாயகம் வளராது. ஜனநாயகம் வளர வேண்டும், ஜனநாயகம் வளர வேண்டும் என்று அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் வற்புறுத்தி பேசினார்கள். ஆனால் ஜனநாயகம் வளருவதற்கு தேர்தல்கள் நியாயமான, நேர்மையான முறையிலே நடக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதற்கடுத்தபடியாக மந்திரிகளைப்பற்றி அதிகமாகப்பேசப்பட்டது. அவர்கள் தங்களுடைய அதிகாரத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்து அதன் மூலமாக வோட்டுகள்

[Sri C. Subramaniam]

[7th May 1957]

சம்பாதிக்க முயற்சி செய்தார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. அது சரியல்ல என்று எதிர்கட்சியில் ஒவ்வொரு அங்கத்தினருக்கும் சொல்ல விரும்புகிறேன். இம்மாதிரி பொதுவாக சொல்லிப் பிரயோஜனம் இல்லை. இன்றைக்கு கொடுங்கள், ஒவ்வொரு மந்திரியும் தனித்தனியாக இன்னின்ன காரியங்கள் தவறாக செய்தார்கள், இன்னின்ன பேச்சுக்கள் பேசினார்கள், எந்தெந்த முறையில் அதன் மூலமாக மந்திரி அதிகாரத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்தார்கள் என்று குற்றச்சாட்டுக்களைச் சட்டி காட்டினால் அதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். அதற்காக விசாரணை நடத்துவதற்குத் தயாராய் இருக்கிறோம். ஆகவே வெறுமனே பேசுவதற்குத் பதிலாக இன்னின்ன காரியங்களில் தவறு நடந்தது மக்களிடத்திலே தப்பிப்பிரயம் ஏற்படாது என்று திட்டவாட்டமாக குற்றச்சாட்டுக்களைச் சொல்கிற முறையில் எழுதி கையெழுத்துப் போட்டு கொடுங்கள். அதை விசாரிக்க தயாராய் இருக்கிறோம். இதற்கு கனம் முதல் மந்திரி அவர்களும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே அதை வெறுமனே சொல்லிக் கொண்டு போனால் ஏதோ மண்ணைத் தாவுவோம், அதில் ஒட்டுகிற வரையிலும் ஒட்டும்; எவ்வளவு சுத்தமாக இருந்தாலும் சிறிதளவாவது ஒட்டும் என்ற மனப்பான்மை நியாயம் அல்ல என்றுதான் இந்தச் சபையிலும் உங்களிடத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

12-10
p.m.

அதற்கடுத்தபடியாக, ராஜ்யப் புனரமைப்பைப்பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். இது விஷயமாக ஆந்திராவுக்கும் நமது ராஜ்யத்திற்கும் உள்ள எல்லைத் தகராறு இன்னும் தீர்க்கப்படவில்லை என்பதைப் பற்றி குறிப்பாக ஸ்ரீ வினாயகம் அவர்கள் பேசினார்கள். இந்த எல்லைத் தகராறு உடனடியாகத் தீர்க்கப்பட வேண்டுமென்பதற்குச் சென்ற ஐந்து வருஷ காலமாக அவர் அரசாங்கத்திற்கு எவ்வளவு பெரிய தூண்டு கோலாக இருந்துவருகிறார் என்பது பத்திரிகை படிப்பவர்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும். அவருடைய தூண்டுதல் இல்லாமலேயே இந்த விஷயத்தில் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு எங்களாலான முயற்சிகளை நாங்கள் செய்துவருகிறோம். ஆனால், நான் முன்பு சொல்லியுள்ளதுபோல், நாம் மட்டும் முடிவுக்கு வரக்கூடிய விஷயம் அல்ல இது. இதில் இன்னொரு அரசாங்கமும் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் இரண்டு அரசாங்கங்களும் சேர்ந்து தான் முடிவுக்கு வரவேண்டும். அப்படி இல்லாவிட்டால் இந்தத் தகராறை மத்தியஸ்தத்திற்கு விட்டுவிடவேண்டும். மத்தியஸ்தத்திற்கு விடுவதில் உள்ள சங்கடங்களை கனம் அங்கத்தினர்கள் பார்த்திருப்பார்கள். ஒன்று மட்டும் கனம் அங்கத்தினர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதாவது, தமிழ் பகுதிகள் நம்முடன் சேருவதற்கு என்ன என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமோ அவைகளையெல்லாம் எங்களால் இயன்ற அளவு எடுத்துக்கொண்டுதான் வருகிறோம். இன்னும் நடவடிக்கைகள் எடுப்பதற்கும் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளவிரும்புகிறேன். மேலும், நாங்கள் எடுக்கின்ற நடவடிக்கைகளுக்கு உடனடியாகப் பலன் கிடைக்கவில்லை என்றால், அதற்கு காரணம் எங்களிடம் ஊக்கக் குறைவு இருக்கிறது என்பது அல்ல. எங்களிடம் ஊக்கக் குறைவு இருக்கிறது என்று கருத வேண்டாம். நடவடிக்கைகள் உடனடியாக வெற்றிபெறுவதற்குக் காரணம் எங்களிடம் ஒருவேளை திறமையுடைய குறைவு இருப்பதாகும் என்று சொன்னால் அதை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம். ஆகவே இந்த விஷயத்தில் எங்களிடம் ஊக்கக் குறைவு இருக்கிறது என்று சொல்ல வேண்டாம் என்று கனம் அங்கத்தினர்களை நான் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்த்துவைப்பதற்குத் திறமையுடைய வேறு எவர்களாவது இருந்தால் அவர்கள் இப்போது இந்தப் பக்கத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டிருப்பார்கள். அவர்களைப் பொதுமக்களும் தேர்ந்தெடுத்து இந்த சபைக்கு அனுப்பியிருந்திருப்பார்கள் என்றும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு எங்களாலான முயற்சியை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்றும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும், தேவிசுளம், பீர்மேடு முதலியவைப்பற்றியும் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டது. இந்த விஷயத்தைப்பற்றி மேலும் பேசுவதில் பிரயோஜனம்

7th May 1957]

[Sri C. Subramaniam]

இல்லை என்பதைப்பற்றி ஸ்ரீ எம். கல்யாணசுந்தரம் குறிப்பிட்டார். அதற்கும் ஆந்திராவுடன் நமக்கு இருக்கும் எல்லைத் தகராறுக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தைப்பற்றியும் அவர் குறிப்பிட்டார். இது சம்பந்தமாகப் பேசும் போது, கம்யூனிஸ்டுக் கட்சி எப்போதும் ஒரே கொள்கைத் திட்டத்தை அடிப்படையாகக்கொண்டு இந்தப் பிரச்னையை அணுகிவந்திருக்கிறது என்றும் அவர் கூறினார். நானும் என்னுடைய கட்சியின் கொள்கைத் திட்டத் தின்படி கூறும்போது, இம்மாதிரியான பிரச்னைகளில், கூறப்பட்டுள்ள முடிவை ஏற்றுக்கொள்ளத்தான் வேண்டும் என்று கூறுவேன். இம்மாதிரியான பிரச்னைகளில் மேலும் மேலும் கிளர்ச்சி செய்துகொண்டு போனால், என்றைக்கும் கிளர்ச்சிகள் தான் நடந்துகொண்டிருக்குமே ஒழிய நாட்டின் அபிவிருத்திக்கான காரியங்களையும், மக்களின் நலன்களைப் பாதுகாப்பதற்கான காரியங்களையும் செய்யமுடியாது என்றும், அரசாங்கத்தைச்சரிவர நடத்தமுடியாது என்றும் முன்பே கூறியிருக்கிறேன். ஆகையால் இந்த விஷயத்தை ஏதோ நாடு பிடிக்கும் படலமாகக் கருதக் கூடாது. சேர, சோழ, பாண்டியர்கள் காலத்தில் ஒரு சமயம் ஒரு பிரதேசம் அந்தப், பக்கம் போகும்; இன்னொரு சமயம் இந்தப் பக்கம் போகும். அந்த மாதிரி அங்குமிங்கும் நாடு பிடிக்கும் காரியமாக இந்த விஷயத்தை நாம் கருதக்கூடாது. நமது சென்னை ராஜ்யத்தில் மலையாளிகள் இருக்கிறார்கள், கன்னடம் பேசுபவர்கள் இருக்கிறார்கள், இன்னும் வெவ்வேறு பாஷைகள் பேசுபவர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் எல்லாம் அன்னியர்கள் என்று ஆசைத்தம்பி போன்றவர்கள் வெகு சலபமாக கூறிவிடலாம். அப்படிச் சொல்வது அவர்களுடைய கருத்துக்கும் கொள்கைக்கும் உகந்ததாகவும் இருக்கலாம். ஆனால் காங்கிரஸ் கட்சியைச்சேர்ந்த கனம் முதல் அமைச்சரும் நானும் அப்படிச் சொல்லமுடியாது. இங்கேயுள்ள எல்லோரும் இந்த ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற அடிப்படையில் தான் ராஜ்யத்தை நடத்த முடியும். அதை விட்டுவிட்டுத் தெலுங்கர்கள் அன்னியர்கள்—வேண்டியவர்கள் அன்னியர்கள்; அவர்கள் இங்கு இருந்து நமது கண்களுக்கு தெரியவில்லை—கன்னடியர்கள் அன்னியர்கள், பிராம்மணர்களை எப்படி நம்முடன் சேர்த்துக்கொள்வது என்ற அடிப்படையில் அவர்களுடைய யோசனைகளும் ராஜ்யப்புணரமைப்பும், பிரதேச நிர்வாகமும் இருக்க வேண்டுமென்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் விரும்புவார்களேயானால், அதை இப்போதுள்ள மந்திரிசபையிடம் எதிர் பார்க்கமுடியாது. தங்கள் விருப்பத்திற்கு எதிராக அரசாங்கம் நடப்பதை தடுப்பதற்கு அவர்கள் முயற்சி செய்யலாம்; அதற்கு அவர்களுக்குப் பூரண உரிமையும் இருக்கிறது. அதற்கு மக்கள்தான் தீர்ப்புச் சொல்லவேண்டும். ஆகவே நான் கூறிய இந்தக் காரணங்களினால் இன்றைக்கு நம் ராஜ்யத்தில் இருக்கும் எல்லா மொழி பேசுபவர்களும் இங்கே இருந்துதான் ஆகவேண்டும். அவர்கள் இந்த ராஜ்யத்தை விட்டு ஒடிப்போகப் போவதில்லை. அதேமாதிரி மற்றப் பகுதிகளிலுள்ள தமிழ் பேசுபவர்களும் அங்கே இருந்துதான் ஆகவேண்டும். அவர்கள் யெல்லாம் நாம் இங்கே எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. இந்த நாட்டில் மட்டுமின்றி உலகத்தில் பல இடங்களில் தமிழர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களையெல்லாம் நாம் எடுத்துக்கொள்ளமுடியாது. அப்படிச் செய்வது இதை விடப்பெரிய பிரச்னையாக வந்து முடியும். ஆகவே இந்த ராஜ்யத்தில் வாழும் எல்லா மக்களுக்கும் எல்லா விதத்திலும் பூரண உரிமை உண்டு. எல்லா மக்களும் எங்கு வேண்டுமானாலும் வாழலாம், எங்கு வேண்டுமானாலும் வேலைபார்க்கலாம் என்ற அரசியல் தத்துவ அடிப்படையில் தான் நாம் இயங்கமுடியும் என்பதைத்தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தமிழர்கள் வாழும் ஒரு சிறு பகுதி வேறொரு ராஜ்யத்தில் இணைந்திருக்கிறது என்ற காரணத்தினாலேயே அங்கே தமிழர்கள் வாழ முடியாது என்ற நிலைமை ஏற்படுமானால் அப்போது இந்தச்சட்டத்தை தகர்த்தெறிய வேண்டுமேதவிர, இப்போது இந்தச் சட்டத்தைக் குறைகூறக் கூடாது. அப்போது வேண்டுமானால் அதைப் பார்த்துக் கொள்ளலாம். ஆகையால் இதை ஒரு பெரிய கிளர்ச்சியாக நடத்திக்கொண்டுபோனால் மற்ற முக்கியமான காரியங்கள் தடைப்பட்டுப் போய்விடும் என்று கனம் அங்கத்தினர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[Sri C. Subramaniam]

[7th May 1957]

அடுத்தபடியாக, தமிழ் நாட்டுடன் இணைந்துள்ள கன்னியாகுமரி ஜில்லா மக்களை கவர்னர் அவர்கள் தமது உரையில் வரவேற்றார்கள். அவர்களை மற்ற அங்கத்தினர்களும் வரவேற்றார்கள். அவர்களுடைய நலன்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்பதில் எல்லோரும் அக்கரை காட்டினார்கள். அந்த அக்கரை சர்க்காருக்கும் இருக்கிறது என்பதை நான் வலியுறுத்திக்கூற விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு அங்கே ஏற்பட்டுள்ள கஷ்டம், ஐந்து, ஆறு வருஷங்களாகவே அங்கே மழை பெய்யாத காரணத்தால் ஏற்பட்டுள்ள பெரும் கஷ்டமாகும். அந்தக் கஷ்டம் மந்திரிசபையின் கவனத்திற்கு வந்தவுடனேயே, மோட்பார் எஞ்சின்களை வேறிடங்களிலிருந்து அங்கே கொண்டுவந்து, அங்கே தண்ணீர் வாய்க்கால்களில் போகாதிருக்கும் காலத்தில் பம்பு செட்டுகளின் மூலம் நிலங்களுக்கு எவ்வளவு தூரம் தண்ணீர் கிடைக்கச்செய்ய முடியுமோ அவ்வளவு தண்ணீர் கிடைக்கச் செய்து, பயிர்களை எவ்வளவு தூரம் பாதுகாக்க முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் பாதுகாத்திருக்கிறோம். இதற்கு மேல், தண்ணீரை சிறுஷ்டிக்கும் சக்தி எங்களுக்கு இல்லை. அந்த சக்தி வேறு யாருக்காவது இருக்குமோ என்னமோ தெரியாது. முடிந்தவரையில் பயிர்களைப் பாதுகாக்க முயற்சி எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும், புதிதாக நமது ராஜ்யத்திடன் இணைந்திருக்கும் அந்தப்பகுதியிலுள்ள எல்லா நதிகளையும் பரிசீலனை செய்து, அங்கே என்னென்ன நீர்த்தேக்கங்கள் கட்ட முடியும், இன்னும் எந்த வகையில் அங்கே நீர்ப்பாசன வசதிகளைச் செய்யமுடியும் என்பதையெல்லாம் ஆராய்ந்தறிவதற்காக இரண்டு டிவிஷனல் எஞ்சினியர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இவற்றையெல்லாம் பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு சிற்றறையும் பரிசீலனைசெய்து, அவைகளில் எவ்வளவு தண்ணீர் இருக்கிறது, அவை எவ்வளவு தண்ணீர் கொள்ளும் என்றெல்லாம் அளவெடுத்து, புதிய வாய்க்கால்களை வெட்டுவதற்கு யோசனைகள் கூறுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த வேலையும் நடந்துவருகிறது. அத்துடன், இந்தத் தடவை கன்னியாகுமரிக்குச் சென்றபொழுது, அங்குள்ள அதிகாரிகளையும் பொதுமக்களையும் கூப்பிட்டு, அந்த பகுதியில் உடனடியாக இன்னும் நடக்கவேண்டிய வேலைகளைப்பற்றி ஆலோசனை கேட்டோம்; அப்படிச் செய்து, அங்கே காட்டு வளத்தைப் பெருக்குவதாக இருந்தாலும் சரி, மீன் வளத்தைப் பெருக்குவதாக இருந்தாலும் சரி, கைத்தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்வதாக இருந்தாலும் சரி, இவைகளை யெல்லாம் எவ்வளவு சீக்கிரம் செய்யமுடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் செய்வதற்கு முயற்சி செய்திருக்கிறோம்; இதை அங்கிருந்து வந்துள்ள அங்கத்தினர்களும் அங்குள்ள பொதுமக்களும் உணர்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். ஆகையால் இது விஷயமாக நான் உறுதியதாகத்தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புவது என்னவென்றால், வேறு ராஜ்யத்திலிருந்து வந்து தமிழ் நாட்டுடன் இணைந்திருக்கும் கன்னியாகுமரிப் பகுதிக்கு என்னென்ன காரியங்கள் செய்யவேண்டுமோ அவைகளைச் செய்வதற்கு எங்களாலான முயற்சிகளைச் செய்து வருகிறோம் என்பதுதான். மேலும், அவர்கள் சொன்னதுபோல் இந்த ராஜ்யம் ஒரு கூட்டுக்குடும்பம். இந்தக் கூட்டுக்குடும்பத்தில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. இந்தக் கஷ்டங்களை எல்லோரும் பகிர்ந்துகொள்ளத் தான் வேண்டும். புதிதாக வந்தவர்களுக்குக் கஷ்டம் கொடுக்கக் கூடாது என்று சொல்லும் போது. (குறுக்கீடு)

THE HON. SRI K. KAMARAJ : கன்னியாகுமரி என்று சொல்லும் போது செங்கோட்டையும் சேர்த்துத்தானே சொல்கிறீர்கள் என்று அவர்கள் கேட்கிறார்கள்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கன்னியாகுமரி என்று சொல்லும்போது செங்கோட்டையையும் சேர்த்துத்தான் நான் சொல்கிறேன். செங்கோட்டையை விட்டுவிட்டு நான் பேசவில்லை : நம்முடன் புதிதாக இணைந்திருக்கும் எல்லாப்பகுதிகளையும் சேர்த்துத்தான் நான் பேசுகிறேன். மேலும், கன்னியாகுமரி ஜில்லாவிற்கு மட்டும் எப்போதும் விசேஷச் சலுகை கொடுக்கவேண்டுமென்ற மனப்பான்மை அப்பகுதியினருக்கு ஏற்பட்டா

7th May 1957]

[Sri C. Subramaniam]

ஆம் சரி, அல்லது அந்த மனப்பான்மையை நாம் வளர்த்தாலும் சரி, அதனால் பின்னர் கஷ்டம் வந்துசேரும் என்பதை நாம் உணர வேண்டுமென்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அத்துடன், கன்னியாகுமரியில் இன்று இருந்துவரும் நிர்வாக முறைக்கும் நமது ராஜ்யத்தின் மற்றப் பகுதிகளில் இருந்துவரும் நிர்வாக முறைக்கும் சிறிது வித்தியாசங்கள் இருக்கின்றன. திருவாங்கூர்-கொச்சி ராஜ்யத்தில் இருந்தபோது இருந்த நிர்வாகமுறையே இப்போதும் கன்னியாகுமரிப் பகுதியில் இருந்துவருகிறது. இதைப்பரிசீலனை செய்து நிர்வாக முறையை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கு முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டுவருகின்றன. கன்னியாகுமரிப்பகுதியில் இருக்கும் சில நிர்வாக முறைகள் சிறந்தவையாக இருக்கலாம். ஆனால் சிறந்த முறைகளை எல்லாப்பகுதிகளுக்கும் கையாள முடிந்தால் அவற்றை வைத்துக்கொள்ளலாம். சிறந்த முறை என்பதற்காக அதை ஒரு பகுதிக்கு மட்டும் வைத்துக்கொள்வது முடியாத காரியம். எல்லாப்பகுதிகளுக்கும் நிர்வாக முறை ஒரே மாதிரியாக அமைய வேண்டுமென்பதில் ஒருவருக்கும் அபிப்பிராயபேதம் இருக்காது என்று நான் நம்புகிறேன்.

ஆகையினால், இவைகளை எல்லாம் ஆலோசனை செய்து பார்த்து நம் 12-20 முடன் புதிதாக சேர்ந்திருக்கும் அவர்களுக்கும் கஷ்டமில்லாமல், அவர்களையே முன்னேற்றத்திற்கு எந்த வித தடையும் ஏற்படாத வகையில் வேண்டிய நடவடிக்கைகள் செய்து வருகிறோம். அதற்கு மத்தியில் தாற் காலீகமாக இடைக்காலத்தில் சிறு கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டால், அது நிரந்தரமாக இருக்கக்கூடிய கஷ்டங்கள் என்று நினைத்துக்கொண்டு அதற்காக வண்ணம் வளருத்தம் படக்கூடாது என்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, கவர்னர் உரையின் விவாதத்தின் போது இந்த உரையில் போதிய அளவு இந்த அரசாங்கத்தினுடைய கொள்கைகள் வகுக்கப்படவில்லை என்ற குற்றச் சாட்டு பெரிதாகச் சொல்லப்படுகிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் அவர்கள் பேசும்போது கவர்னர் அவர்களது உரையில் என்ன இருக்கவேண்டும், நிதியமைச்சர் அவர்களுடைய பட்ஜெட் உரையில் என்ன என்ன இருக்கவேண்டுமென்று வகுத்துக் கூறினார்கள். கவர்னரது உரையில் என்ன என்ன இருக்கவேண்டும் என்பதைப் பற்றி அவர்கள் கூறியதை, முழுவதையும் நான் ஒப்புக் கொள்ளத் தயாராயில்லை. அதிலும் முக்கியமாக, இங்கிலாந்தில் நடந்து வரக்கூடிய பழக்கத்தைத்தான் நாம் இப்பொழுது கையாண்டு இருக்கிறோம். அங்கே, அரசருடைய உரையிலேயே அல்லது ராணி அம்மையாருடைய உரையை நாம் எடுத்துப் பார்ப்போமேயானால், நம்முடைய கவர்னர் அவர்களது உரையில் எந்த விதமான குறையும் இல்லை. சொல்ல வேண்டிய அளவிற்கு மேல் அதில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார் என்பதை அவர்கள் ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். இதிலே, பல பேர்கள் நினைப்பது என்னவென்றால், புது மந்திரி சபை ஒன்று ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் புதுப்புது திட்டங்களை நாம் இப்பொழுது உடனடியாக ஆரம்ப பிக்கப்போகிறோமென்று, சினிமா அட்வர்டைஸ்மென்ட் போல், சினிமா விளம்பரம் போல், ஒரு சினிமா வந்த பிற்பாடு இன்னோரு சினிமா வரப் போகிறது என்று விளம்பரம் செய்வது போல், புது மந்திரி சபை வரப் போகிறது; இன்ன இன்ன புதுத் திட்டங்கள் வர இருக்கின்றன என்று விளம்பரம் செய்வது போல் கவர்னரது உரையில் கொடுத்திருக்கவேண்டுமென்று நினைக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நான் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். காங்கிரஸ் சுதந்திரத்திற்காகப் பாடு பட்டது, வெள்ளைக் காரனை வெளியே அனுப்பிவிட்டு நாம் மந்திரிகளாக அதிகாரத்தில் இருக்க வேண்டுமென்பதற்காக அல்ல. மக்களிடையேயுள்ள வறுமை, அறியாமை, பிணி இவைகளைப் போக்குவதற்காகத்தான். அதே முறையில் சுதந்திரத்திற்காகப் போராடிக் கொண்டிருந்த காலத்திலேயே அநேக திட்டங்கள் போட்டுக்கொண்டிருந்தோம். சுதந்திர இயக்கம் வந்த பிற்பாடு சும்மாயிருந்து கொண்டிருக்கவில்லை. இன்று, புதுதாக யோசனை செய்து என்ன செய்ய வேண்டுமென்று உள்ள நிலையில் காங்கிரஸ் கட்சியோ அல்லது காங்கிரஸ் அரசாங்கமோ இல்லை. ஒவ்வொரு வருஷமும், என்னென்ன திட்டங்களை நிறைவேற்றியாக வேண்டும், இப்பொழுது நிறை

[Sri C. Subramaniam]

[7th May 1957]

வேற்றப்படுகிற திட்டங்களில் என்னென்ன குறைகள் இருக்கின்றன, அக் குறைகளை நிவர்த்தி செய்து எப்படி அபிவிருத்தி செய்வது என்ற முறையில் திட்டங்களை வகுத்து வந்தோம். அந்த முறையிலே அமைந்ததுதான் முதல் ஐந்து ஆண்டுத் திட்டம். அது முடிந்த பிற்பாடு மக்களை கலந்தாலோசித்து யார் யார் யோசனை சொல்லத் தயாராய் இருந்தார்களோ அவர்களுடைய யோசனைகளையும் கேட்டு நிபுணர்களையும் கலந்தாலோசித்து, வெளி நாடுகளிலிருந்து வந்த நிபுணர்களையும் கலந்தாலோசித்து, நம் நாட்டிலுள்ள அனுபவம் உள்ளவர்களையும் கலந்தாலோசித்து அடுத்த ஐந்து ஆண்டுகளில் என்ன என்ன செய்து முடிக்கவேண்டுமென்று தீர்மானித்து ஒரு திட்டம் உருவாக்கி அந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் தான் இந்த அரசாங்கம் நடக்கப்போகிறதெய்யாயிற்று தேர்தல் முடிந்து புது மந்திரிசபை வந்திருக்கிறது, ஆகவே புதுத் திட்டம் வரப் போகிறது என்று நினைப்பார்களேயானால் அது, முந்தி செய்தது கேலிக் கூத்து என்பது போலாகும். தீர்க்காலோசனை செய்து முடிவு செய்யப்பட்ட திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில்தான் காங்கிரஸின் முழுப் பொறுப்பும் இருக்கிறது. அதை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றி விடுவோமேயானால் அதைப்பற்றி பெருமை கொள்ளலாம். ஆனால், இன்றைய பிரச்சனை, இதை எப்படி வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றுவது என்பதுதான். அதற்காக வேண்டி என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்பதுதான் நமது இப்போதைய பிரச்சனை. நமது திட்டங்களை வெற்றிகரமாக நடத்தியாகவேண்டும். நம் முன்னால் இருக்கும் பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்கு ஒரு நல்ல சூழ்நிலை எப்படி ஏற்படுத்த முடியும், அதற்காக எப்படி பாடுபட முடியும், என்பதை எல்லாம் பற்றி ஆலோசித்து இன்று அதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளைச் செய்யக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். அப்படி யோசித்துப் பார்ப்போமேயானால், இன்றைக்கு நம் முன்னால் இருக்கக்கூடிய முக்கிய பிரச்சனைகள் என்ன என்பதைப்பற்றி சிறிய அளவில் சொல்ல விரும்புகிறேன். விரிவாகச் சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை என்று நான் நினைக்கிறேன். இன்றைக்கு நாம் வறுமையைப் போக்கவேண்டும். அறியாமையைப் போக்கவேண்டும், பிணியைப் போக்கவேண்டும் என்றெல்லாம் நினைக்கிறோம். யோசித்துப் பார்ப்போமேயானால், இம்மூன்றும் ஒன்றோடொன்று பிணைத்துக்கொண்டதாகும். அறியாமையைப் போக்காமல் வறுமையைப் போக்க முடியாது. அறியாமையைப் போக்காமல் பிணியைப் போக்க முடியாது. அதேமாதிரி வறுமையைப் போக்காமல் அறியாமையைப் போக்க முடியாது. அறியாமையைப் போக்காமல் பிணியைப் போக்கமுடியாது. பிணி இருக்கும் வரையில் வறுமை இருக்கும். வறுமை இருக்கும் வரையில் அறியாமையும் இருக்கும். ஒரு தேகத்தை ஆரோக்கியமான தேகமாக வளர்க்கவேண்டுமென்றால் அதன் எல்லா பாகங்களும் வளர நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதே போல் எல்லாத் துறைகளிலும் வளர்ச்சி அடைந்தால்தான் நாம் முன்னேற்றம் காணமுடியும். வறுமையை ஒழிக்கக் கங்கணம் கட்டிக்கொண்டு அறியாமை, பிணி இவைகளை நீக்க எந்த விதமான நடவடிக்கைகளும் நாம் எடுக்காமல் இருந்தால் அதில் வெற்றி காண முடியாது. உணவு உற்பத்தியென்ற பெரிய இயக்கம் யுத்த காலத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அது, படுதோல்வியுற்றதைக் கண்டோம். அந்த ஒரு துரையில் மட்டும் முன்னேற்றம் காணமுடியாது. ஒரு குடியானவன் உற்பத்தியைக் கூடுதல் செய்யவேண்டுமானால், அவன் உழைப்பதற்கு நல்ல ஆரோக்கியமான வாழ்க்கை அவனுக்கு வேண்டியிருக்கிறது. ஆகையால் மற்றத் துறைகளிலே நாம் நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும் என்பதை உணர்ந்துதான் இன்றைக்கு புதியதோர் இயக்கம் நம் முன்னால் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுதான் சமுதாய நல அபிவிருத்தித் திட்டம் என்பது. அதன் மூலம் கிராமப் பகுதிகளில் ஒரு துறையில் மட்டும் நடவடிக்கைகள் எடுத்த அதற்கு அபிவிருத்தி காண்பதற்காக அல்ல அத்திட்டம். 'ஒரு பாலன்ஸ்ட் டெவலப்மெண்ட்' என்று சொல்வார்களே, அதே போல் எல்லாத் துறைகளிலும் நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி ஏற்படுவதற்காக, நல்ல அளவிற்கு அபிவிருத்தி ஏற்படுவதற்காக யோசனை செய்து திட்டம் போட்டு இன்னென்ன காரியங்கள் செய்யப்பட வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் ஏற்பட்ட திட்டம்தான், இந்த சமுதாய நல அபிவிருத்தித் திட்டம். இன்று உணவுப் பிரச்சனையைப்பற்றி வெகுவாகப் பேசப்பட்டு வருகிறது

7th May 1957]

[Sri C. Subramaniam]

என்பது உண்மைதான். இன்று உணவுப் பற்றாக்குறை இருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். அதுபற்றி பலர் நினைப்பது, அரசாங்கம் கண்ணெடுத்துப் பார்த்தால் அதை உண்டியாகத் தீர்த்து விட முடியுமென்ற நிலையில் பலர் பேசுகிறார்கள். நமது உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துகிற காலத்தில்தான் அது தீரும். ஒருவருக்கு அதிக சம்பளம் கொடுத்து விடுவதால் மட்டும் அது தீர்ந்து விடாது. அது, நீளமில்லாத போர்வை கொண்டு போர்த்திக்கொள்வது போலாகும். போர்வையை இழுத்து முகத்தைப் போர்த்திக்கொண்டால் கால் பக்கம் குளிரும், கால் பக்கம் இழுத்துப் போர்த்திக்கொண்டால் முகத்தில் குளிர் அடிக்கும். போதிய அளவு போர்வை நீளமாய் இருந்தால்தான் எல்லா பாகங்களையும் போர்த்திக் கொள்ளமுடியும். அதே மாதிரி எல்லாத் துறைகளிலும் அபிவிருத்தி ஏற்பட்டால்தான் முன்னேற்ற முடியும். இன்றைய முக்கியமான பிரச்சனை உணவு உற்பத்தியை எப்படி அதிகப்படுத்துவது என்பதாகும். வெளி நாடுகளிலிருந்தாவது உணவுப் பொருள்களை எப்படிக்கொண்டு வருவது என்பதுதான் நம் முன் இருக்கும் முக்கிய பிரச்சனை. ஆகவே, இன்று உணவு உற்பத்தியை அதிகப் படுத்துவதுதான் நமது மிக முக்கியமான பிரச்சனையாகும் என்பதை நாம் உணர்வோமேயானால், அதைச் சாதிப்பது எவ்வளவு கஷ்டமான காரியம் என்பதை நாம் உணர முடியும். சட்டங்கள் போடுவதால், உத்தரவு போடுவதால், பிரசங்கங்கள் செய்வதால் மட்டும் இப்பிரச்சனையைத் தீர்த்துவிட முடியாது. ஒவ்வொரு விவசாயியும் தன்னால் கூடியமட்டிலும் உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துவதில் தான் மொத்த அளவு உற்பத்தி அதிகமாகும். இந்த சமயத்தில் நான் குறிப்பிட விரும்புவது என்னவென்றால், தமிழ் நாட்டில் விவசாயம் செய்யாமல் போட்டிருக்கக்கூடிய நிலங்கள் மிகக் குறைவு. விவசாயம் செய்யாமல் போட்டிருக்கிற நிலங்கள், வெறும் பாறைகளாகத்தான் இருக்கமுடியுமென்று கண்டு வந்திருக்கிறோம். ஆகவே, இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலங்களில் உள்ள விளைச்சலை எப்படி அதிகப்படுத்துவது என்பதில் ஒவ்வொரு விவசாயியும் ஊக்கம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஒவ்வொரு விவசாயியும் ஊக்கம் எடுத்துக்கொள்வதற்குள்ள சூழ்நிலை, உணர்ச்சி வேகம் ஏற்படவேண்டும். ஏதோ கட்டிடங்கள் கட்டுவதால், ரோடுகள் போட்டு விட்டால் சமுதாய நலத் திட்டம் வெற்றியடைந்து விடாது. என்றைக்கு சமுதாயத்தில் இருக்கக்கூடிய ஒவ்வொரு வரிடமும் இந்த உணர்ச்சி வேகம் ஏற்படுகிறதோ, இந்த மனப்பான்மை ஏற்படுகிறதோ அன்ற்தான் சமுதாய நல அபிவிருத்தித் திட்டம் வெற்றி பெற்றதாக ஏற்படமுடியும். அதை வெற்றிகரமாகச் செய்ய நாம் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறோம். அதற்கு எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பும் மிக அவசியம். ஒத்துழைப்பு இல்லாவிட்டாலும் உபகாரம் செய்யாவிட்டாலும், உபத்திரவம் செய்யாமலாவது இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால், பொது மக்களின் சந்தேகத்தைக் கிளப்பக்கூடிய விதத்தில் எதிர்கட்சியினரின் பிரசாரம் நடக்கிறது. அப்படியிருக்கும்போது, சமுதாய நலத் திட்டத்தைப் பயன் படுத்தவேண்டுமென்று நினைத்தால் அது முடியாது. ஆகவே, இன்றைக்கு எல்லாத் துறைகளிலும் முன்னேற்றம் அடைவதற்கு, கல்வித் துறையில் முன்னேற்றம் அடைவதற்கு, சுகாதாரத் துறையில் முன்னேற்றம் அடைவதற்கு, கைத்தொழில், சிறு கைத்தொழில், குடிசைக் கைத்தொழில், கிராமக் கைத்தொழில் போன்ற எல்லாத் துறைகளிலும் முன்னேற்றம் அடைய ஒன்றாகச் சேர்த்த திட்டமாகும், இது. அதை எவ்வளவுக்கெவ்வளவு வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றுகிறோமோ அந்த அளவிற்கு இதில் நாம் வெற்றி கண்டவர்களாவோம். அடுத்த ஐந்து வருடங்களில் மக்கள் நல்ல முறையில் முன்னேறுகிறார்களா இல்லையா என்பதை நான் அறிந்த மட்டில், நான் திட்டங்களைப் பரிசீலனை செய்து பார்த்த வரையில் இந்த சமுதாய நலத் திட்டம் கிராம மக்களிடம் ஒரு புத்துணர்ச்சியையும், புது சக்தியையும், புது வேகத்தையும் எவ்வளவு தூரம் உண்டாக்கும் என்பதைப்பொறுத்துத் தான் இருக்கிறது. அதை உண்டாக்கத்தான் இன்று எல்லாவிதமான முயற்சிகளும் முதல் அமைச்சரவர்களே இந்த பிரச்சனையைத் தன் கையில் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள், முழு வேகத்தில்

[Sri C. Subramaniam]

[7th May 1957]

12-30
p.m.

முடிக்க வேண்டுமென்றே அவர்கள் இதை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இது வெற்றிகரமாக நடைபெறுவதற்கு, நடத்தி வைப்பதற்கு எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பும் தேவை. இதில் முழு முச்சுடன் ஒத்துழைப்பார்களானால் இதில் நாலேந்து வருடங்களில் முடியாவிட்டாலும் அல்லது இதில் நடத்துகின்ற முறையில் சில மாறுதல்கள் செய்யவேண்டும் என்று அனுபவத்தின் மூலமாக தோன்றுமேயானால் அந்த அனுபவத்தை ஏற்றுக்கொண்டு அதை மாற்றி அமைப்பதற்கு தயாராக இருக்கின்றோம் என்பதை சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே சமுதாய நல திட்டத்திலே எல்லாரும் ஒன்றுபட்டு நடத்தக்கூடிய முறையில் ஒரே லட்சியமாக நாம் எல்லோரும் பாடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே மாதிரி விவசாயத்தை பொறுத்தவரை விவசாயத்தை அதிகமாக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு இருக்கும் பொழுது அதற்கான வசதிகளைச் செய்துகொடுத்தால்தான் உற்பத்தி பெருக முடியும். அதற்காக கூட்டுறவு இயக்கம் மேலும் மேலும் வளரவேண்டும். கூட்டுறவு இயக்கம் வெறும் கடன்கள் கொடுப்பதற்கு மட்டுமல்ல. நல்ல விலை கிடைக்கச் செய்யவேண்டும். ஆனால் இன்று என்ன நடக்கின்றன? குடியானவன் கஷ்டப்பட்டு உழைக்கின்றான். பலனை எடுக்கின்றான். ஆனால் அந்தப் பலனுடைய லாபம் எல்லாம் யாருக்குப்போய் சேருகிறது என்றால் வாங்கி சாப்பிடுகின்றவர்களுக்கோ உபயோகிக்கின்றவர்களுக்கோ உற்பத்தி செய்கின்றவர்களுக்கோ கிடையாது. இதற்கு மத்தியில் இருக்கிற தரகர்களுக்குத்தான் போய் சேருகிறது. இதை எப்படி தவிர்ப்பது? வெகு சலப்பமாக சொல்லிவிடலாம். கூட்டுறவு இயக்கங்கள் வெறும் கடன் கொடுப்பதற்கு மாத்திரமல்ல, வேண்டிய சாமான்களை வாங்கி குடியானவர்களுக்கு கொடுப்பது மாத்திர மல்ல. அவர்களுடைய உற்பத்தி சாமான்களுக்கு நல்ல விலை வாங்கிக் கொடுப்பதற்காக மார்க்கெட்டிங் ஸொஸைட்டி அதாவது விற்பனை சங்கங்கள் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற முறையில் இந்த கூட்டுறவு இயக்கம் பல பகுதிகளாக பணி செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அதையும் சமுதாய நல திட்டத்தில் இன்றைக்கு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே இதில் செய்யவேண்டிய காரியங்கள், மகத்தான காரியங்கள் பரவலாக இருக்கக்கூடிய காரியங்கள் இருக்கின்றன. இவற்றையெல்லாம் தனிப்பட்டவர்கள் முயற்சி செய்து வெற்றி காண முடியாது. இதில் எல்லோரும் கூட்டு மனப்பான்மையோடு ஒரு முகமாக வேலை செய்தால் இதில் வெற்றி காணமுடியும் என்பதில் சந்தேகம் கிடையாது. அதே மாதிரி விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய நீர்ப் பாசன வசதிகள் செய்து கொடுப்பதற்கு நம்முடைய ராஜ்யத்தில் எங்கு ஒரு சொட்டு தண்ணீர் இருந்தாலும்கூட அந்த ஒரு சொட்டுத் தண்ணீரையும் பயன்படுத்துவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்து வருகிறோம். நம் முன்னோர்கள் நம்க்கு வழி காட்டியிருக்கிறார்கள், ஆயிரம் வருஷங்களுக்கு முன்பு, பெரும் நதிகளில் எல்லாம் 100-க்கு 5 பங்கு உபயோகப்படுத்த முடியும், அதையும் மீறினால் 100-க்கு 10 பங்கு உபயோகப்படுத்தலாம் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் நம்முடைய காவேரி நதியிலிருந்து இன்றைக்கு 100-க்கு 90 பங்கு தண்ணீரை உபயோகப்படுத்தி வருகிறோம். அது போக இருக்கக் கூடிய 10 பங்கையும் எப்படி உபயோகப்படுத்தலாம் என்று ஆலோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதே மாதிரி புதிய கிணறுகளையும் பாதாள கிணறுகளையும் வெட்ட வேண்டும். இதற்கெல்லாம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகிறது. இந்தக் கணக்கை யெல்லாம் சொல்லி என்ன பிரயோஜனம் என்று அண்ணாதுரை அவர்கள் சொல்லுவார்கள். இந்த மாதிரி சிறிய காரியங்களில்தான் முன்னேற்றம் கண்டாக வேண்டும். ஏன் இந்த 2,000 பொலிகளானவை வாங்கி என்ன பிரயோஜனம் என்று சொல்லுவார்கள். எவ்வளவுக் கெவ்வளவு கால் நடை வளம் அதிகமாக இருக்கின்றதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு நம்முடைய பிரச்சனைகளும் குறையும் என்று சொல்ல முடியும். இன்று உலகத்திலேயே கால் நடைகள் அதிகமாக காணப்படுவது நம்முடைய ராஜ்யத்தில்தான். ஆனால் தரம் மிகவும் குறைந்ததாக காணப்படுகிறது. இவைகளுக்கு நாம் வீணாக தினி போட்டுக்கொண்டு இருக்கிறோம். ஆகையினால் இதில் பெரும் முயற்சி செய்யும்பொழுது அதை வரவேற்பதற்கு பதிலாக, இது என்ன பிச்சைக்காரர்கள் வியாபாரமாக இருக்கிறது, 2,000 பொலிகளைக்

7th May 1957]

[Sri C. Subramaniam]

தானே என்று சுலபமாக சொல்லிவிடலாம். ஆனால் அதில் ஒன்று உங்களுக்கு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இது எல்லாம் ரொம்ப பவும் முக்கியம். 2,000 காளைகள் போதாது, இன்னும் 2,000 வாங்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருந்தால் அதை நான் வரவேற்றிருப்பேன். நீர்ப்பாசன வசதிகளை பெரிய திட்டங்களாக வகுப்பதற்கு திட்டத்திலே வேண்டிய ஏற்பாடுகள் இருக்கின்றன. அந்த அந்த அறிக்கையை எடுத்து பார்ப்பார்களேயானால் இவைகள் எல்லாம் பத்தி பத்தியாக புள்ளி விவரங்களுடன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதற்கு புதிய கொள்கை அவசியமே கிடையாது. அது மாதிரி மின்சார உற்பத்தியை பொறுத்த வரையிலும் கூட, இன்றைக்கு மின்சார உற்பத்திக்கு இருவகையிலும், அதாவது தொழில் அபிவிருத்திக்கும் விவசாய அபிவிருத்திக்குமாக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இது குண்டாவில் இருக்கிறது, அதற்கு எதிராக அண்டா வேண்டியதில்லை. எங்கள் ஊரில் திட்டங்கள் ஒன்று மில்லை என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் ஜில்லாவிலேயே அவர்கள் ஊர்பக்கத்திலே பெரியார் திட்டம் என்று ஒரு மின்சார திட்டம் உருவாக்கிக் கொண்டு வருகிறது. ஆனால் நாம் ஓரளவுக்கு பெருமை கொள்ளலாம், மற்ற ராஜ்யங்களுக்கெல்லாம் முன்னணியில் மின்சார உற்பத்தியை பொறுத்த வரையில் இந்த ராஜ்யம் இருக்கிறது என்று நாம் எல்லோரும் பெருமைப்பட்டு கொள்ளலாம் என்றே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்னும் அதிகப்படியாக முன்னேற்றவதற்காக பல்வேறு திட்டங்களை போட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். இதிலே இந்த திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் அந்நிய நாட்டு உதவி மிகவும் அவசியம் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதை கொடுப்பதிலே பல இடங்களுக்கு கொடுத்திருக்கலாம். இதைவிட பெரும்பான்மையான திட்டங்களுக்கு இந்த உதவி கிடைக்கவேண்டும் என்கிற முறையில் காண்டா உதவி நமக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிகமான உதவியையும் நாம் பெற்றுக்கொள்ள முடியும் என்பதை அங்கத்தினர்களுக்கு சொல்லிக் கொள்கிறேன். இந்த உதவி இல்லாததினால் அந்த காரணத்திற்காக இந்த திட்டம் தடைப்பட்டுவிடாது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே இந்த துறையில் புதிய புதிய சக்திகளை உபயோகப்படுத்துவதற்கு முயற்சி செய்து வருகிறோம். அத்துடன் இன்று விவசாயத்திற்கு இது உபயோகமாக இருப்பதுடன், தொழில் வளத்திற்கு மின்சாரம் உபயோகிக்கப்பட்டு வருகிறது. என்னுடைய கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவை எடுத்துப் பார்ப்பீர்களானால் மற்ற எந்த ஜில்லாவிலும் இல்லாத அளவு அங்கு தொழில் வளம் பெருகியிருக்கிறது. காரணம் என்ன வென்றால் (குறுக்கிடல்) அங்குள்ள உண்மையை யாரும் மறுக்கமுடியாது. நான் செய்தது அல்ல. அங்குள்ள மக்கள் செய்தது. அங்கு இருக்கக்கூடிய பல வசதிகள் அவர்களுக்கு இருந்தது போக மின்சார வசதி உடனடியாக பக்கத்தில் அதை உபயோகிப்பதற்கு தக்கபடி இருப்பதினால் தொழில் வளம் அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகையினால் இந்த மின்சாரம் இன்னும் போதிய அளவு கிடைக்க எல்லா மார்க்கங்களையும் செய்தாக வேண்டும். அதற்காக வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு இருக்கிறது. அது மாதிரி இன்றைக்கு பல இடங்களிலும் பல கனரகத் தொழில் ஏற்பாட்டில்லை என்பதைப்பற்றி குறை கூறினார்கள். ஆனால் நீனைத்த உடனேயே கனரகத் தொழில் ஏற்படுத்தி விட முடியுமா? அதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றோம் குறைகளை மாதிரம் எடுத்துச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தால் போதாது. இதை உடனடியாக செய்வதற்கு என்ன முயற்சிகள் செய்ய வேண்டுமென்று வழிகளை சொல்வார்களேயானால் அந்த வழிகளின் பிரகாரம் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம். இன்றைக்கு பெரும் தொழிற்சாலை ஏற்படாமல் போனது, அதற்கான மூலப்போருளான நிலக்கரி இல்லாத போனது தான். இதை தோண்டி எடுப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு வருகிறது. இந்த திட்டத்தில் ஒரு பகுதியை வருகிற 20-ம் தேதியன்று பிரதம மந்திரி அவர்கள் ஆரம்பித்து வைக்கப்போகின்றார்கள். அந்த பகுதியிலுள்ள நிலக்கரியை எடுத்து அதை உபயோகப்படுத்தி பல காரியங்கள் செய்ய முடியும்.

[Sri C. Subramaniam]

[7th May 1957]

12-04
P.m.

சேலத்திலே ஒரு இரும்புத் தொழிற்சாலை அமைக்க வேண்டுமென்று பலர் கூறினார்கள். அம்மாதிரி ஒரு தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தி, அதில் “பிக் ஐயர்ன்” சாதாரண இரும்பு செய்வதற்கு இப்போது பயிற்சிகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. இந்த நிலக்கரியை உபயோகமுள்ள உயர்ந்த நிலக்கரியாக மாற்ற வேண்டும். அதற்கும் பல நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இந்த நிலக்கரியை இப்படியே உபயோகப்படுத்திக்கொள்ள முடியாது. இதை இன்னும் உயர்ந்த ரக நிலக்கரியாக மாற்றித்தான் உருக்கு தயார் செய்வதற்கு இதை உபயோகப்படுத்த முடியும். ஆகையால் இதை வெட்டி எடுத்து அதற்கு பிற்பாடு உயர்ந்த நிலக்கரியை தயார் செய்வதற்கு ஒரு திட்டத்தை வகுத்து, அந்த அடிப்படையிலே தான் சேலத்திலே உருக்கு தயார் செய்வதற்கு ஒரு தொழிற்சாலை ஏற்படவேண்டும். இதற்கு ஒரு திட்டம் உருவாகியிருக்கிறது. அதிலே யாரும் அஜன்கிரதையாக இருக்கவில்லை, அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம் என்பதை கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். மற்ற அங்கத்தினர்களுக்கு எவ்வளவு ஊக்கம் இருக்கிறதோ, அதை விட ஓரளவு அதிக ஊக்கம் எங்களுக்கு இருப்பவர்கள், ஆசிரியப்படுவதற்கில்லை. நாங்கள் நிர்வாகத்தில் இருக்கின்ற காரணத்திலே இது விஷயமாக சரியான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்ற பொறுப்பு எங்களுக்கு அதிகமாக இருக்கிறது. ஏதாவது குறை ஏற்பட்டு விட்டால் வெகு சலபமாக நிர்வாகத்தில் இருப்பவர்கள் மீது குற்றம் சாட்டிவிடலாம் என்ற காரணத்தினாலே, பொறுப்பை உணர்ந்து ஜாக்கிரதையாக அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எங்களால் இயன்ற அளவு எடுத்துக்கொள்கிறோம். அதற்கு ஏதோ மத்திய சர்க்கார் தடையாக இருக்கிறது என்று யாராவது நினைப்பார்களேயானால், அது விஷயத்தை சரியாக தெரிந்துகொள்ளாமல் சொல்லுகின்ற வார்த்தை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நம்முடைய நலனை காப்பாற்றுவதற்கு வேண்டிய அங்கத்தினர்கள் அங்கேயும் இருக்கிறார்கள். வழக்கமாகவே அவர்கள் தவறு செய்கிறார்கள் என்று நினைத்துக்கொள்ளவேண்டாம். இந்த அடிப்படையை வைத்துக்கொண்டுதான் பெரிய தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுவதற்கு இன்றைக்கு எல்லாவிதமான ஏற்பாடுகளும் நடந்துகொண்டு வருகின்றன.

சிறிய தொழில்கள், கிராம தொழில்கள் இவைகளைப்பற்றி இந்தத் திட்டத்தை படித்துப்பார்த்தால் எந்தெந்த அளவுக்கு எந்தெந்த திட்டங்களை நிறைவேற்றமுடியும் என்பது அதிலே கண்டிருக்கிறது. ஒரு வருஷத்தில் செய்திருக்கக்கூடிய பல காரியங்கள் சென்னை நகரத்தைச் சுற்றிப் பார்த்தாலே பல இடங்களில் தெரியவரும் என்பதை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கனம் அண்ணாதுரை அவர்கள் பேசும்போது ஒரு பெயரைக் குறிப்பிட்டார்கள். ஸ்ரீ ரோச் விக்டோரியாவுக்கு ஏதோ பாதகம் நடந்திருப்பதாக சொன்னார்கள். அதுபற்றி பூரா விஷயங்களும் அவருக்குத் தெரிந்திருந்தால் அவர்கள் இந்தப் பிரச்சினையை இங்கு கிளப்பி இருக்கமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். (குறுக்கிடல்.) ரோச் விக்டோரியாவுக்கு பாதகம் விளைந்ததாக அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் சொல்லுவதை இங்கு ஸ்ரீ அண்ணாதுரை அவர்கள் விளம்பரப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஸ்ரீ அண்ணாதுரை அவர்களுக்கு நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால் ஸ்ரீ ரோச் விக்டோரியாவைப்பற்றிய எல்லா விஷயங்களையும் அவர்கள் முன்னிலையில் நான் வைக்கிறேன். அதைப் படித்துப் பார்க்கட்டும். பிறகு அதிலுள்ள நியாயம் அநியாயம் அவருக்கு விளங்கும். அதற்குப் பிறகு அப்படி ஏதாவது அநியாயம் நடந்திருப்பதாக அவர் எடுத்துக்காட்டினால் அதை நான் ஏற்றுக்கொள்ள தயாராக இருக்கிறேன். (குறுக்கிடல்.) ஒருவர் மீது அக்கரை இருக்கிறதா இல்லையா என்பது பிரச்சனை இல்லை. அக்கரை வில்லாமல் இருக்கும்போது சபையின் முன்பு ஒரு பெயரை குறிப்பிட்டு பேசுவானேன்? அக்கரையில்லாமல் இருக்கும் பொழுது அவர் சொல்லுவதை மட்டும் கேட்டுக்கொண்டு இந்த சபையின் முன்னிலையில் அதுவும் ஒரு கட்சித் தலைவர் என்ற முறையில் பேசும்பொழுது அவர் பொறுப்

7th May 1957]

[Sri C. Subramaniam]

புடன் பேசு கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதிலுள்ள விஷயங்கள் பூராவும் தெரிந்த பிறகு தான், நியாயம் அநியாயத்தை தெரிந்துகொண்ட பிறகு தான் இந்தச் சபையில் அதைப்பற்றி சொல்லுவதற்கு முன்வரவேண்டும். அது இல்லாமல் அநியாயம் நடந்துவிட்டது என்று யாரோ ஒருவர் சொன்னால் அதை இங்கு சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன் என்று சொல்ல நன்கு ஆராயாமல் இங்கு சபை முன்பு ஒரு விஷயத்தையும் கொண்டு வரக் கூடாது. இம்மாதிரி ஆராய்ந்து பார்க்காமல் விஷயங்களை சபை முன்பு கொண்டுவருவதைத் தவிர்க்கவேண்டுமென்று முன்பே சொன்னேன். எங்கேயோ ஒரு குருவி சொல்லுகிறது என்று அதைக் கேட்டுக்கொண்டு விஷயங்களை பூராவும் தெரிந்துகொள்ளாமல் கட்சித் தலைவர்கள் சபை முன்பு பேசினால் அவர்கள் சொல்லக்கூடிய அபிப்பிராயங்களுக்கு எவ்வளவு மதிப்பு வைக்கவேண்டும் என்பது பற்றி நான் ஆலோசித்துத் தான் முடிவு செய்யவேண்டும். ஆகையினால் ஏதாவது ஒரு பிரச்சனை முக்கியமாக கட்சித் தலைவர்கள் கவனத்துக்கு வருமேயானால் அதில் இருக்கக்கூடிய விஷயங்களையெல்லாம் தெரிந்துகொண்டு பிறகு உண்மையாகவே அதில் ஏதாவது அநியாயம் நடந்திருந்தால் அதை கட்டாயம் தைரியமாக எடுத்துச்சொல்லட்டும், நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள தயாராக இருக்கிறோம். யாரோ ஒருவர் சொல்லுவதை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு அதை சபையிலே சொன்னால், அதற்கு ஒரு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டு பத்திரிகையில் வரும்போது மக்கள் பார்க்கும்பொழுது இந்த மந்திரி சபை ஏதோ அநியாயம் செய்துவிட்டது என்கிற ஒரு கெட்ட அபிப்பிராயத்தை பரப்புவதற்குத்தான் அது உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது. இது நேர்மையான முறையல்ல. அதற்கு ஏதாவது அவர்கள் நியாயம் சொல்லுவதாக இருந்தால் அதை நான் கேட்டுக்கொள்ள தயார்.

SRI C. N. ANNADURAI : தலைவர் அவர்களே, ரோச் விக்டோரியா அவர்களுடைய நன்மை தீமையைப்பற்றி அக்கரை எனக்கு இல்லை என்பதை நான் கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ரோச் விக்டோரியா அவர்களின் பெயரைக் குறிப்பிட்டதற்குக் காரணம் அவர் ஒரு காங்கிரஸ்காரர் என்பதனாலும், இந்த சட்டமன்றத்தில் அங்கம் வகித்தவர் என்பதனாலும், பழைய அமைச்சர் என்பதனாலும், இவர்களை ரேசர்ந்து பழகியவர் என்ற காரணத்தினாலும், அவர் சொல்லுகின்ற கருத்துகளை கவனிப்பார்கள் என்று இந்தச் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தேன். அதைத்தவிர, ரோச் விக்டோரியாவை நான் இன்று வரையில் நேரில் பார்த்ததுகூட இல்லை என்று அமைச்சர் அவர்களுக்கு சொல்ல விரும்புகிறேன். மேலும், அவர்களுக்கு தொழிற்சாலை தரப்பட்டதா, இல்லையா என்பது இங்கு பிரச்சனை அல்ல, மாகாண சர்க்காருக்கும் மத்திய சர்க்காருக்கும் இருக்கிற தொடர்பை அவர் எடுத்து விளக்கியதை நான் எடுத்துச் சொன்னேனே தவிர, ரோச் விக்டோரியாவுக்கு இருக்கிற தொழிற்சாலையைப்பற்றி எனக்கு ஒரு அக்கரையும் இல்லை.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : மறுபடியும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதில் ஏதோ மத்திய சர்க்காரின் தலையீட்டின் காரணமாக நாங்கள் ஏதோ நிர்ப்பந்தத்தின் பேரில் செய்ததாக சொல்லுவது தவறு. இதிலுள்ள பல விஷயங்களையும் அவர்கள் பார்த்துவிட்டு பிறகு சொல்லட்டும். இன்னொரு முக்கியமான விஷயம். காங்கிரஸ்காரர் என்றதினால் அவரைப்பற்றி குறிப்பிட்டதாகச் சொன்னார்கள். காங்கிரஸ்காரர்களாக இருந்தாலும் நாங்கள் எந்த காலத்திலும் அவர்களுக்கு சலுகை காட்டியது கிடையாது. (கரகோஷம்.) நியாயம், அநியாயம் எது என்பதைப் பார்த்துத் தான் நாங்கள் தீர்ப்பு சொல்லுகிறோம் என்பதற்கு இதுவே ஒரு எடுத்துக்காட்டாகும் என்பதில் சந்தேகமே கிடையாது. ஆகையினால், இன்றைக்கு ஏதோ நாங்கள் எல்லோரும் தமிழகத்திற்கு பாதகம் செய்கிறவர்கள், அந்தப் பக்கத்தில் இருப்பவர்கள் மட்டும் தான் சாதகம் செய்கிறவர்கள் என்ற மனப்பான்மையை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்வதற்குத் தயாராக இல்லை. அவர்களுக்கு மேல் எங்களுக்கு அக்கரை இருக்கிறது, அதற்குத்தான் நாங்கள் இங்கு இருக்கிறோம், நாங்கள் இங்கே இருப்பது தமிழகத்திற்கு பாதகம் செய்வதற்கில்லை

[Sri C. Subramaniam]

[7th May 1957]

என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். (கரகோஷம்.) தமிழகத்திற்கு பாதகம் செய்கிறோம், அதுவும் யாரோ உத்தரவு போட்டு செய்கிறோம் என்று சொல்லுவதும் விஷயம் தெரியாத வார்த்தை என்று தான் மறுபடியும் திருப்பிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எந்த விஷய மாயிருந்தாலும் சரி முதலில் சம்பந்தப்பட்ட மந்திரிகளிடம் அதைப்பற்றி கேளுங்கள். அவர் அதற்கு சரியாக பதில் சொல்லாவிட்டால் நீங்கள் அதைப்பற்றி குற்றம் சொல்லுங்கள், நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறோம். அல்லது பதில் சொன்னாலும், அதிலுள்ள விஷயங்களைத் தெரிந்து கொண்டபிறகு அதில் ஏதாவது அநியாயம் நடந்திருந்தால் கட்டாயம் சொல்லுங்கள், அதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். இந்த முறையில் நடந்தால்தான் இங்கு நடக்கும் விவாதங்களுக்கு பலன் இருக்குமே ஒழிய, கனம் அண்ணாதுரை அவர்கள் சொன்னதுபோல் வெறும் வாக்குவாதத் தினால் காரியம் ஒன்றும் நடைபெறாது. காரியம் நடக்கவேண்டுமானால் இந்த முறையில் நடந்துகொள்ளவேண்டும். வெறும் வாக்குவாதத்தினால் காரியம் ஒன்றும் சாதிக்கமுடியாது என்பதில் சந்தேகமில்லை.

இந்தக் காரியங்களையெல்லாம் நல்ல முறையில் செய்து முடிக்கவேண்டுமானால் நிர்வாக இயந்திரமும் நல்ல முறையில் அமையவேண்டுமென்பதைப் பற்றி யாரும் ஆட்சேபினை சொல்லமுடியாது. அத்துடன் அவர்கள் திருப்தி யாகவும் வேலை செய்யவேண்டும் என்பதைப்பற்றியும் யாரும் ஆட்சேபினை கூறமுடியாது. இந்த இயந்திரத்தை நல்ல முறையில் இயங்க வைப்பதற்கு எல்லா முயற்சிகளும் செய்துவருகிறோம். இந்த இயந்திரம் நமக்கு பழைய காலத்தில் கொடுக்கப்பட்ட இயந்திரம். பூர்விக சோத்தாக அதை கொடுத்துவிட்டுப் போயிருக்கிறார்கள். சில குறைகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. குறைகளையும் திருத்திக்கொண்டு வருகிறோம். ஆனால் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய இயந்திரம் நம்முடைய மனிதர்களால் ஆனது. அவர்களை புறக்கணிப்பதற்குப் பதிலாக திருத்தி அமைக்கவேண்டுமென்று உணர்ந்திருக்கிறோம். திருத்தியும் அமைத்திருக்கிறோம். பிற்பாடும் சில குறைகள் ஆங்காங்கு ஏற்படுகின்றன. அதற்குக் காரணம் பழைய மனிதர்கள் என்பதற்காக அல்ல, புதிய பிரச்னைகள் எழுவதின் காரணத்தினால் தான். அதிலும், முக்கியமாக கீழ்த்தர குறைந்த சம்பளம் வாங்குகின்ற உத்தியோகஸ்தர்களின் கஷ்டங்கள் நன்றாகத் தெரியும். தெரிந்திருந்தும் கூட, ஏன் அதை தீர்க்கமுடியவில்லையென்றால் நமக்கு இருக்கக்கூடிய கஷ்டத்தினால்தான். உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு இன்னும் அதிக சம்பளம் கொடுக்க வேண்டுமாயின், இன்னொரு திட்டத்தை குறைத்துக்கொள்ள வேண்டியவரும். அந்த அளவுக்கு முன்னேற்றம் குறைகிறது. முன்னேற்றம் குறைகின்ற அளவுக்கு நம்முடைய பொருளாதார அபிவிருத்தி குறைகிறது. ஆகவே, முன்பு இருந்த நிலையிலேயே இருந்துகொண்டிருக்கிறோம். முன்பிருந்த கஷ்டங்களே ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. நாம் கொஞ்சம் கஷ்டப்பட்டாலும்கூட, அபிவிருத்தி வேலைக்காக அதிகம் செலவழிக்கவேண்டும் என்ற முறையில் நடந்துகொண்டு வருகிறோம். மத்திய சர்க்கார் ஓரளவு உதவி அளித்த காரணத்தினால்தான் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு ஊதியத்தை ஓரளவு உயர்த்திக் கொடுக்க முடிந்தது.

தேர்தல் காலத்தில் 12 ரூபாய் உயர்வு கொடுத்தது பற்றி சொன்னார்கள். இது யாரிடத்திலும் ஒரு விவாதத்துக்குரிய விஷயமாகவே இருக்கவில்லை. இது எல்லா கட்சிகளும் ஒப்புக்கொண்ட விஷயம்தான். எல்லா கட்சிகளும் வற்புறுத்திய விஷயம்தான் அதிக சம்பளம் கொடுக்க வேண்டுமென்பது. (குறுக்கிடுதல்.) எந்த சந்தர்ப்பமாக இருந்தாலும், ஒரு சமயம் கிடைக்கும்பொழுது அதை பயன்படுத்திக்கொள்ளவேண்டுமென்றுதான் நினைத்தோம். 12 ரூபாய் கொடுத்ததினால் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்கள் படித்தவர்களாக இருந்தாலும் தேர்மையாக நடந்துகொள்பவர்களாக இருந்தபோதிலும் காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு வோட்டுப் போட்டுவிரைவார்கள் என்று சந்தேகிக்கக்கூடிய மனப்பான்மை எதிர்க்கட்சிகளுக்கு இருக்கக்கூடாது. (ஆரவாரம்.) 12 ரூபாய் உயர்வு கொடுத்ததினால் அவர்கள் வோட்டு காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு வந்துவிடாது. இதுபற்றி சந்தேகிக்க இடமேயில்லை. 12 ரூபாய் கொடுத்ததற்காக அரசாங்கம் உத்தியோகஸ்தர்கள்

7th May 1957]

[Sri C. Subramaniam]

தங்கள் அபிப்பிராயத்தை மாற்றிக்கொண்டு காங்கிரஸுக்கு வோட்டுப் போட்டு விடுவார்கள் என்று நினைக்கவேண்டாம். இது அவர்களுடைய நியாயமான குறை. அக்குறையைத் தீர்ப்பதற்கு எப்பொழுது வசதி கிடைத்ததோ, அதை உடனடியாகப் பயன்படுத்திக்கொண்டு அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளித்திருக்கிறோம். இந்த உத்தியோகஸ்தர்களுக்காகப் பரிந்து பேசுகிறவர்கள் அவர்களை இழிவான முறையில் சந்தேகப்படாமல் இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

12-50
p.m.

அதேமாதிரித்தான் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களையும் பற்றிச் சொன்னார்கள். முக்கியமாக, இந்த உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு கேரளத்தில் சம்பளம் சமீபத்தில் அதிகமாக்கப்பட்டிருக்கிறதே, நாம் ஏன் கொடுக்கக் கூடாது என்று கேட்டார்கள். ஆனால், அங்கு இருக்கும் முறை வேறு, இங்கு நடக்கும் முறை வேறு. அங்கு ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்கள் செய்யவேண்டிய அலுவல்களையும் இத்தகைய உத்தியோகஸ்தர்கள் செய்கிறார்கள். ஆகையால், இங்குள்ள முறையை அலசிப்பார்த்து அதற்குத் தகுந்தாற்போல் ஒரு முடிவுக்கு வருவதுதான் உகந்த காரியமாக இருக்கும். ஆகையால்தான் நிர்ப்பந்தமான முறைகளைக் கையாளக்கூடாது என்று சர்க்கார் அறிக்கை விட்டிருக்கிறார்கள். நல்ல சுமுகமான சூழ்நிலை ஏற்படாதற்கு எல்லோரும் சேர்ந்து முயற்சிக்கவேண்டும். எரிகிற தீயை இன்னும் ஊதிவிடுகின்ற முறையில் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் நடந்து கொள்ளக்கூடாது என்று மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த விவாதத்தின் போது இன்னும் பல விஷயங்கள் பேசப்பட்டன. தனிப்பட்ட முறையில் ஒவ்வொருவரும் எழுப்பிய விஷயங்களுக்கு நான் பதில் அளிக்கவில்லை என்றால், அவர்களைக் குறைவாக மதித்து நான் நடந்துவிட்டதாக கருதக்கூடாது. கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் கால அளவிலே ஒருசில விஷயங்களைப்பற்றித்தான் பேச முடியும். ஆனால், சொல்லப்பட்ட எல்லா விஷயங்களையும் சம்பந்தப்பட்ட இலாக்காக்கள் கவனித்து அதற்கு என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமோ அதை எடுப்பது எப்பொழுதுமே இங்கு பழக்கமாக இருந்து வருகிறது. ஆகையால் அந்தந்த இலாக்காக்கள் விஷயங்களைப் பரிசீலனை செய்து என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமோ அதை எடுக்க முயற்சி செய்வார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அங்கத்தினர்களும் சம்பந்தப்பட்ட இலாகாக்களுக்கு எழுதினால் விஷயங்களைத் தெரிந்துகொள்வதற்கும் இடம் இருக்கிறது.

SRI C. N. ANNADURAI : ஆலோசனைக் குழுக்கள் நிறுவுவதைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்களின் அபிப்பிராயத்தை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஒவ்வொரு இலாகாவிற்கும் ஒரு ஆலோசனைக் குழு ஏற்படுத்தலாம் என்ற யோசனை தெரிவிக்கப்பட்டது. இது புதிய யோசனை அல்ல. பார்லிமென்ட்டில் முன்பே இம்மாதிரி ஒரு திட்டம் இருந்தது. அனுபவத்தில் அது சரியாக நடைபெறவில்லையென்று அதை எடுத்துவிட்டார்கள். நாம் அதை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்றால், அங்கு இருக்கும் அனுபவத்தைக்கொண்டு அதனைப் பரிசீலனைசெய்து பார்க்க வேண்டும். அதனால் நல்லது ஏற்படுமென்றால், அதைக் கையாள்வதில் ஏதாவது கஷ்டம் இருக்கிறதா என்பதும் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டிய விஷயம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI K. ANBAZHAGAN : “தமிழ் நாடு” என்று நமது நாட்டிற்குப் பெயரிடவேண்டும் என்று எல்லோரும் சொல்லியிருக்கும் விஷயத்தைப் பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் என்ன சொல்லவிருக்கிறார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : எல்லோரும் சொல்லுகிறார்களா என்பது ஆலோசிக்க வேண்டிய விஷயம்.

நாம் எல்லோரும் இங்கே கூடி, விவாதத்தை நடத்தி, இந்த சபையின் நடவடிக்கைகளைப் புதிதாக ஆரம்பித்திருக்கிறோம். அடுத்த ஐந்து வருஷத் திற்கு நாம் எல்லோரும் சுமுகமான நிலையிலே, நல்ல முறையிலே

[Sri C. Subramaniam]

[7th May 1957]

ஒருவரையொருவர் தெரிந்துகொள்வோமேயானால், ஒருவர் பால் இருக்கக் கூடிய தப்பு அபிப்பிராயங்களை நீக்கிவிடுவோம் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆகவே, ஒருவரையொருவர் நன்றாக அறிந்துகொண்டு, அதற்கு மேலாக நாட்டினுடைய நலம், மக்களுடைய முன்னேற்றம் இவைகளைக் கருத்தில் கொண்டு, மக்கள் எல்லோரும் சுகமாக வாழ்வதற்கு என்ன வழியோ அதை வகுப்பதிலே எல்லோரும் ஒன்றுசேர்ந்து ஒரு நல்ல வழியை வகுத்து, அதை வகுத்ததற்குப் பிற்பாடு குறுக்கு வழி ஒன்றும் கண்டு பிடிக்காமல், எல்லோரும் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று அடிபணிந்து கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறுக்கு வழி கண்டுபிடித்தால் போகின்ற வழியும் தடைப்படுவதுடன், மக்கள் நலம்தான் பாதிக்கப்படும் என்று சொல்லிக் கொண்டு, வழி வகுக்கக்கூடிய ஒரு பொறுப்பு மற்றவர்களுக்கு ஏற்படும் வரையில் நாம் வகுக்கும் வழியிலேயே செல்வதற்கு எல்லோரும் உதவியாக இருக்கவேண்டுமென்று மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய சிற்றுரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். (பலத்த கரகோஷம்.)

MR. SPEAKER : I shall now put the amendments to the vote of the House.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, will you please allow me to intervene?

MR. SPEAKER : Yes.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஒரே ஒரு வேண்டுகோள் விடுக்க வேண்டியது மிகவும் அவசியமாக இருக்கிறது. இவ்வளவு எல்லாம் சொன்னதற்குப் பிற்பாடு இந்தத் தீர்மானத்தை ஒட்டுக்கு விடுவதனாலோ அல்லது திருத்தங்களை வற்புறுத்துவதினாலோ எந்தவிதமான பலனும் ஏற்படப்போவதில்லை. அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் என்னென்ன கருத்துக்களை தெரிவிக்க விரும்பினார்களோ அவைகளையெல்லாம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதை நான் ஏற்றுக்கொண்டுமிருக்கிறேன். ஆகவே கொடுத்திருக்கும் திருத்தங்களை யெல்லாம் வாபஸ் பெற்றுக்கொள்ளுமாறு எல்லா அங்கத்தினர்களையும் மன்றாடிக் கேட்டுக்கொள்வதுடன், கனம் அங்கத்தினர் வேதரத்தனம் பிள்ளை அவர்கள் பிரேரேபித்திருக்கும் தீர்மானத்தை ஏகமனதாக நிறைவேற்றிவைத்து, நாம் எல்லோரும் ஒத்துழைப்பதற்கு ஒரு நல்ல அறிகுறியாக எடுத்துக்காட்ட வேண்டுமென்று எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

SRI C. N. ANNADURAI : என்னுடைய கட்சியைப் பொறுத்த வரையில் எல்லாத் திருத்தங்களையும் நாங்கள் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளத் தயாராயிருக்கிறோம். ஆனால், “தமிழ் நாடு என்று பெயரிடவேண்டும்” என்ற திருத்தத்தின்மீது மட்டும் ஒட்டெடுப்பு நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : I shall now put the amendment moved by hon. Member Sri A. R. Marimuthu to the vote of the House. The question is—

“Add at the end the following :—

‘But regret to note that there is no reference in the Address to the failure of the Government to fix minimum wages for agricultural labourers in the State’.”

The amendment was put and lost.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : I am not withdrawing my amendment, Sir.

7th May 1957]

MR. SPEAKER: The question is—

“Add at the end the following:—

‘but regret to note that no mention has been made about the steps proposed to be taken to improve the status of the N.G.Os. by bringing it on a par with that of the Central Government Servants and the improvement of the status of Village Officers and Last Grade Government Servants and Elementary School teachers’.”

The amendment was put and lost.

As the hon. Member Sri T. S. Ramaswami Pillai was not present in the House, the two amendments moved by him were deemed to have been withdrawn.

As the hon. Member Sri M. D. Ramaswami was not present in the House, the two amendments moved by him were deemed to have been withdrawn.

MR. SPEAKER: I shall now put the amendment moved by hon. Member Sri K. Ramachandran. The question is—

“Add at the end the following:—

‘but regret to note that no mention has been made about the reservation of certain varieties of cloth for the handloom industry to ensure the stability of the industry’.”

The amendment was put and lost.

As the hon. Member Sri S. Ramasami Thevar was not present in the House, the amendment moved by him was deemed to have been withdrawn.

MR. SPEAKER: I shall now put the amendment moved by hon. Member Sri M. Muni Reddy. The question is—

“Add at the end the following:—

‘but regret to note that no mention has been made about the removal of sales tax on essential commodities like foodstuffs and about altering the present system of sales tax levy into single point sales tax on all commodities other than foodstuffs’.”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER: I shall now put the amendment moved by hon. Member Sri M. Jagannathan to the vote of the house. The question is—

“Add at the end the following:—

‘but regret to note that no mention has been made about the concrete steps to be taken for the speedy amelioration and economic regeneration of the Harijan and Backward communities’.”

The amendment was put and lost.

[Mr. Speaker]

[7th May 1957]

The following amendment moved by hon. Member Sri M. Selvaraj was, by leave, withdrawn.

“ Add at the end the following :—

‘ but regret to note that the Governor's Address does not refer (1) to the agriculturists who have been evicted by the Government in the Neiveli Project area and the failure of the Government to take necessary measures to rehabilitate them; and (2) the slow progress of work in the Neiveli Project ’.”

The following amendments moved by hon. Member Sri A. Govindasamy Nayagar were, by leave, withdrawn.

“ Add at the end the following :—

‘ but regret to note that the Address (1) has left it to the Finance Minister to deal with the Policies and Programmes of the new Ministry in his Budget Speech and (2) has failed to refer to the failure of the Ministers in not demitting office during the election period, or functioning purely as a caretaker Government, but making statements of policy and taking far-reaching decisions ’.”

“ Add at the end the following :—

‘ but regret that no mention has been made of the need to appoint a Committee consisting of or including Members of this House to investigate possibilities of better utilisation of the Lignite deposits in the Neiveli area and to suggest ways and means to the Project authorities of improving the industry and better serving the interests of the people in the Project area ’.”

The following amendment moved by hon. Member Sri M. P. Subramaniam was, by leave, withdrawn :—

“ Add at the end the following :—

‘ but regret to note (1) that the Governor's Address does not refer to the grievances of the N.G.Os. of the State; (2) the plight of Village Officials and Menials whose salaries are not commensurate with their ever increasing functions and duties under a planned economy and (3) the increase in salaries of the elementary school teachers ’.”

The following amendment moved by hon. Member Sri D. S. Authimoolam was, by leave, withdrawn :—

“ Add at the end the following :—

‘ but regret to note (1) that the Address makes no mention about the agrarian situation that prevails in some parts of the State because of lack of any machinery to implement the Fair Rent Act and the Madras Cultivating Tenants Protection Act and (2) that no mention is made about the Tamil areas in Chittoor district ’.”

7th May 1957]

MR. SPEAKER: I am now going to put the amendment of hon. Member Sri N. K. Palanisami to the vote of the House. The question is—

“ Add at the end the following :—

‘ but regret to note that the Address has not referred to—

(1) the failure of the Ministry to resign before General Elections;

(2) to the continued incarceration of political prisoners;

(3) to the grave food situation and failure to bring down prices;

(4) to the shooting of plantation workers by the Police in Valparai, Coimbatore district;

(5) to the immediate need for setting up of steel plant in the State by making use of the resources of the State;

(6) to the necessity for more powers to formulate plans for the development of the State and to provide necessary resources for it; and

(7) the failure to name the State as Tamil Nad ’.”

The amendment was put and lost.

A poll was demanded.

MR. SPEAKER: The division bell will now be rung for about two minutes and after that the doors will be closed. When the doors are closed, hon. Members cannot go out of the House nor come into it. Hon. Members may kindly go to their seats as they will have to vote from their respective seats only. The names of the hon. Members will be called by the Secretary block by block. Hon. Members may stand and vote either for the amendment or against it as they wish and may sit down as soon as their names are read out by the Secretary.

I will now put the amendment again to the vote of the House.

SRI M. KALYANASUNDARAM: I submit that the amendment may be put to vote clause by clause because there are a number of clauses in the amendment and the hon. Member may like to withdraw some of the clauses. 1 p.m.

MR. SPEAKER: But they are all put together in one amendment.

SRI N. K. PALANISAMI: Mr. Speaker, Sir, I request permission of the House to withdraw all sub-clauses in my amendment except sub-clause (7), namely “ the failure to name the State as Tamil Nad ’.”

[7th May 1957]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The amendment given notice of by the Dravida Munnetra Kazhagam Party is also the same relating to naming of the State as Tamil Nad.

The sub-clauses except sub-clause (7) in the amendment were by leave, withdrawn.

MR. SPEAKER: I will now put the amendment of Sri N. K. Palanisami again to the vote of the House. The question is—

“Add at the end the following:—

‘but regret to note that the Address has not referred to the failure to name the State as Tamil Nad’.”

The amendment was put and the House divided thus:

Ayes—42.

Sri P. S. Chinnadurai.
 „ A. R. Marimuthu.
 „ V. K. Ramaswamy Mudaliyar.
 „ C. N. Annadurai.
 „ A. Govindasamy Nayagar.
 „ M. Kalyanasundaram.
 „ S. Pakkirisami Pillai.
 „ K. Ramachandran.
 „ M. Jagannathan.
 „ M. P. Subramaniam.
 „ K. Anbazhagan.
 „ N. K. Palanisami.
 „ K. R. Nallasivam.
 „ M. Karunanithi.
 „ Srimathi Dr. Sathiyavanimuthu.
 „ N. Marudachalam.
 „ S. A. M. Annamalai Odayar.
 „ A. V. P. Asaithambi.
 „ M. Anandan.
 „ V. K. Kothandaraman.
 „ P. Doraisami Reddiar.
 „ P. S. Ellappan.

Sri M. Selvaraj.
 „ C. Nataraja Odayar.
 „ K. Gopala Gounder.
 „ M. P. Sarathy.
 „ S. M. Annamalai.
 „ S. R. Munisami.
 „ P. U. Shanmugam.
 „ P. S. Santhanam.
 „ Irusappan.
 „ K. Sattanatha Karayalar.
 „ D. S. Authimoolam.
 „ S. B. Adityan.
 „ Kt. Rm. Kariamanickam Ambalam.
 „ A. Perumal.
 „ S. Ramasami Thevar.
 „ D. Subramania Rajakumar.
 „ V. Subbaya Naicker.
 „ Thirumalaimuthu Veera Sakkaya
 Thiruvengkadasami Naicker.
 „ P. Veerappa Kounder.
 „ T. Veluchami.

Noes—127.

Sri B. Bhaktavatsalu Naidu.
 „ C. R. Ramaswami.
 „ M. J. Jamal Mohideen.
 „ M. Alagirisamy.
 „ G. Annamaimuthuraja.
 „ A. Appavu.
 „ K. S. Arthanareeswara Gounder.
 „ M. A. B. Arumughasami Chettiar.
 „ V. S. Arunachalam.
 „ V. Arunachala Thevar.
 „ W. P. A. R. Chandrasekaran.
 „ A. E. Chandrasekhara Nayagar.
 „ R. Chidambara Bharathi.
 „ V. Chinniah.
 „ N. P. M. Chinniah Kovunder.
 „ S. Chinnakaruppu Thevar.
 „ A. Chinnasami.
 „ N. V. Chockalingam.
 „ T. T. Daniel.
 The Hon. Sri K. Kamaraj.
 „ C. Subramaniam.
 „ M. A. Manickavelu.
 „ P. Kakkan.
 Sri P. G. Karuthiruman.
 „ D. Dasarathan.

Sri A. S. Duraiswami Reddiar.
 „ N. Ekambara Mudali.
 „ T. P. Elumalai.
 „ G. Gomathi Sankara Diksbitar.
 „ V. Govindaswami Naidu.
 „ G. G. Gurumurthy.
 „ K. S. G. Haja Sheriff.
 „ P. Jayaraj.
 „ T. M. Kaliannan.
 „ R. Kandasami.
 „ M. Kandasami Kandar.
 „ M. Kandasami Padayachi.
 „ M. R. Kandaswami Mudaliyar.
 „ T. Karia Gounder.
 „ Karuthappa Gounder.
 „ S. Khadar Sheriff.
 „ Kolanda Gounder.
 „ V. K. Krishnamurthy.
 „ R. Krishnasami Gopalar.
 „ R. Krishnasami Naidu.
 „ P. Kuppusami.
 „ S. Lakshmana Gounder.
 „ P. S. K. Lakshmipathiraj.
 „ S. Lazar.
 „ B. K. Linga Gowder.

7th May 1957]

[Mr. Speaker]

Noes—127—cont.

Sri T. Manavalan.
 „ K. B. S. Mani.
 „ P. G. Manickam.
 „ V. S. Manickasundaram.
 „ K. Marappa Gounder.
 „ A. Mariappan.
 „ M. K. Mariappan.
 The Hon. Srimathi Lourdhammal Simon.
 Srimathi T. N. Anandanayaki.
 „ Hemalatha Devi.
 „ Kamalambuja Ammal.
 „ Kolanthai Ammal.
 „ P. K. R. Lakshmikantam.
 „ A. S. Ponnammal.
 „ Rajathikunchithapatham.
 „ Savithri Shanmugham.
 Sri J. Matha Gowder.
 „ P. M. Munusami Gounder.
 „ C. Muthia Pillai.
 „ V. A. Muthaiya.
 „ M. C. Muthukumaraswamy.
 „ M. Muthuswamy Nayagar.
 „ S. Nagaraja Monigar.
 „ T. M. Nallaswami.
 „ G. Narayanaswami Naidu.
 „ A. Nesamony.
 „ K. P. Palaniswami.
 „ K. G. Palaniswamy Gounder.
 „ K. Pandiyaraj.
 „ P. M. Periakaruppan Ambalam.
 „ K. Perianan.
 „ M. P. Periasami.
 „ K. Ponnian.
 „ A. Raja Gounder.
 „ P. Ramachandran.
 „ M. Ramachandra Reddiyar.
 „ N. S. Ramalingam.
 „ S. Ramalinga Padayachi.

Sri T. R. Ramamirtha Thondaman.
 „ K. Ramasubbu.
 „ A. Chidambaranatha Nadar.
 Srimathi A. Soares.
 Sri K. L. Ramaswami.
 „ A. A. Rasheed.
 „ Rathnavel Gounder.
 „ S. Sadasivam.
 „ R. C. Samanna Gounder.
 „ Sami Sahajananda.
 „ T. Sampath.
 „ S. Sangili.
 „ V. Sankaran.
 „ T. V. Sannasi.
 „ V. P. Sarangapani.
 „ P. R. Seenivasa Padayachi.
 „ M. S. Selvaraj.
 „ T. Sivagnanam Pillai.
 „ M. Somasundaram.
 „ R. Srinivasa Iyer.
 „ A. S. Subbaraj.
 „ T. K. Subbiah.
 „ A. R. Subbiah Mudaliar.
 „ R. Subramaniam.
 „ N. S. Sundararajan.
 „ R. Swaminatha Merkondar.
 „ T. S. Swaminatha Odayar.
 „ S. Thangavelu.
 „ N. R. Thiagarajan.
 „ P. Urkavalan.
 „ G. Vagheesam Pillai.
 „ K. Vasudevan.
 „ A. Vedarathnam Pillai.
 „ V. Vedayyan.
 „ K. Vinayakam.
 „ N. M. Vellappan.
 „ K. R. Viswanathan.
 „ M. William.
 „ O. Venkatasubba Reddy.

Neutral—1.

Sri P. Vedamanickam.

(Ayes—42; Noes—12; Neutral—1.)

MR. SPEAKER: இந்தத் திருத்தப் பிரேரணையை ஆதரித்து 42 அங்கத்தினர்கள் ஒட் அளித்தார்கள். அதை எதிர்த்து 127 அங்கத்தினர்கள் நின்றார்கள். ஆகவே இந்த திருத்தப் பிரேரணை தோல்வியுற்றது.

I must also tell the House that for the first division the hon. Members have done very well.

The next amendment is that of Mr. Chinnadurai. Is the hon. Member withdrawing his amendment.

SRI P. S. CHINNADURAI: தொத்துநோய் பற்றிய திருத்தத்தை வாபஸ் பெற்றுக்கொள்ளுகிறேன். விசைத்தறி பகுதியை வற்புறுத்துகிறேன்.

MR. SPEAKER: சபையின் அனுமதியின்மேல், ஸ்ரீ சின்னதுரை அவர்கள் தொத்துநோய் பற்றிய திருத்தத்தை வாபஸ் வாங்கிக் கொள்ளுகிறார்.

[7th May 1957]

MR. SPEAKER : I shall now put the amendment moved by hon. Member Sri P. S. Chinnadurai to the vote of the house. The question is—

“ Add at the end the following :—

‘ but regret to note that no mention has been made about the present policy of the Government in regard to the abolition of power looms ’.”

The amendment was put and lost.

SRI P. U. SHANMUGAM : Sir, I withdraw my amendment.

The amendment, viz.—

“ Add at the end the following :—

‘ but regret that no reference has been made in his Address to :

(1) the unjust and meagre allotment of funds under the Second Five-Year Plan to this State;

(2) the inadequate utilization and exploitation of the natural wealth in this State under the Second Five-Year Plan ’.”

was, by leave withdrawn.

MR. SPEAKER : I shall now put the amendment moved by hon. Member Sri S. Pakkiriswamy Pillai. The question is—

“ Add at the end the following :—

‘ but regret to note that no mention has been made about the acute sufferings, educated youngmen are subjected to, as the Government have failed to provide employment opportunities for them in the State ’.”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER : Is the hon. Member, Sri Sattanatha Karayalar withdrawing his amendment?

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : I withdraw my amendment.

The amendment, viz.—

“ Add at the end the following :—

‘ but regret to note that the Address has :

(1) failed to mention the failure of the Government to bring legislation to fix a ceiling on landholdings, but leaves it to the Bhoodan movement to prepare the ground;

(2) under-estimated the seriousness of the food situation in Tirunelveli and Kanyakumari districts;

(3) made no mention about the failure of the Government to give free education in the High School classes; and

(4) failed to point out the failure of the Government to appoint a Pay Commission to rationalise the pay structure of the Government Servants ’.”

was, by leave, withdrawn.

7th May 1957]

MR. SPEAKER : I shall now put the amendment moved by hon. Member Sri M. Kalyanasundaram to the vote of the House. The question is—

“ Add at the end the following :—

‘ but regret to note that the Address does not refer to the need for legislation for fixing a ceiling on landholdings and for the distribution of the surplus lands to the landless poor ’.”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER : I shall now put the amendment moved by hon. Member Sri M. Kalyanasundaram to the vote of the House. The question is—

“ Add at the end the following :—

‘ but regret to note that the Address has failed to refer to the need for introducing the promised legislation for improving the service conditions of the Beedi Workers ’.”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER : I shall now put the amendment moved by hon. Member Sri M. Kalyanasundaram to the vote of the House. The question is—

“ Add at the end the following :—

‘ but regret to point out that the Council of Ministers have not properly advised the Governor regarding the crisis in the handloom industry due to accumulation of stocks and the need for giving suitable relief for the handloom weavers ’.”

The amendment was put and lost.

MR. SPEAKER :—I shall now put the amendment moved by hon. Member Sri M. Kalyanasundaram to the vote of the House. The question is—

“ Add at the end the following :—

‘ but regret to note that—

(1) that the Address has failed to refer to the outbreak of smallpox and cholera in epidemic form in the districts of Tiruchirappalli and Madurai;

(2) that the Address has failed to refer to the need for improving the salaries and allowances to N.G.Os. and Last Grade Servants on a par with the recommendations of the Central Pay Commission;

(3) that the Address has failed to refer to the need for improving the wages and service conditions of village officers and servants working under them; and

(4) that the Address has failed to refer to the urgent need for taking effective steps to check the rising prices ’.”

The amendment was put and lost.

The amendments of Sri K. Anbazhagan, Sri M. Karunanithi and Dr. (Srimathi) Sathiyavanimuthu were, by leave, withdrawn.

[7th May 1957]

The amendment of Sri C. Natarajan was, by leave, withdrawn.

1:20 p.m. MR. SPEAKER : I shall now put the main motion of Sardar Vedaratnam Pillai to the vote of the House. The question is—

“ That an humble Address be presented to the Governor ‘hat the Members of the Madras Legislative Assembly thank him for the Address delivered to the Members of the Legislature on the 1st May 1957.’ ”

The motion was put and carried.

MR. SPEAKER : There is a suggestion that we may rise now and re-assemble at 2-30 p.m. I wish to know the desire of the House.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, I have given notice of some resolutions in regard to Rules under the Madras Cultivating Tenants Protection Act and the Fair Rent Act. I suggest that I may be permitted to move the resolutions now and they may be taken up for discussion during our next session, so that the departments may consider them in the meantime.

With the concurrence of the House, the above suggestion was agreed to.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, I move—

“ That under Rule 21 (3) of the Madras Assembly Rules, the order of business as set in the Agenda for 7th May 1957 be revised and item Nos. V and VI in the Agenda be taken up before item Nos. III and IV.”

The motion was duly seconded.

The motion was put and carried.

AMENDMENT TO THE MADRAS CULTIVATING TENANTS PROTECTION RULES, 1955.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, I beg to move—

“ That, under section 7 (2) of the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955 (Madras Act XXV of 1955), the following amendment be made to Rule 6-D of the Madras Cultivating Tenants Protection Rules, 1955, as amended by the notification issued with G.O. No. 232, Revenue, dated 18th January 1957, published under section 7 (1) of the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955 :—(?)

Rule 6-D.

In Rule 6-D, item (i), lines 3, 5 and 9 for the words “ a fortnight ” substitute the words “ one month ”.

SRI N. K. PALANISAMI : I second the amendment, Sir.

Further consideration of the motion was postponed.

7th May 1957]

AMENDMENTS TO THE MADRAS CULTIVATING TENANTS (PAYMENT OF FAIR RENT) RULES, 1956.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, I beg to move—

“ That, under section 17 (3) of the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Act, 1956 (Madras Act XXIV of 1956), the following amendments be made to the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Rules, 1956, published with G.O. No. 85, Revenue, dated 5th January 1957, under section 17 (1) of the Madras Cultivating Tenants (Payment of Fair Rent) Act, 1956 :—”

Rule 7.

Add the following at the end of Rule 7 :—

“ after notifying the same to the parties present in the Court ”

Rule 8.

For the existing proviso to Rule 8, *substitute* the following :—

‘ Provided, however, that the parties to the proceeding shall be entitled to be furnished with copies thereof *free of cost* and shall have liberty to have the officer concerned to be examined as a court witness and to file objections thereto and the Rent Court shall consider this report together with the objections thereto in passing orders on the application.’

Rule 9.

Add the following words at the end of rule 9 (ii) :—

‘ after recording the reasons for such cancellation.’

Rule 13.

Add the following as sub-rules (iii) and (iv) after sub-rule (ii) of Rule 13 :—

‘ (iii) No other fees shall be charged. In the case of process fees, the amount should not be more than 75 nP. per process.

(iv) All copies of deposition, etc. shall be furnished to the parties free of cost.’

Rule 16.

Delete Rule 16 and renumber Rule 17 as 16.”

SRI N. K. PALANISAMI : I second the amendments, Sir. Further consideration of the amendments was postponed.

MR. SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 2-30 p.m. when the Madras General Sales Tax, Sales of Motor Spirit Taxation and Entertainments Tax (Amendment) Bill, 1957, will be taken up and the Hon. Minister for Industries will move it.

The House then arose.